

LAJITIETO

- ▶ Salibandylehti
- ▶ Uusin lehti
 - Arkisto
 - Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

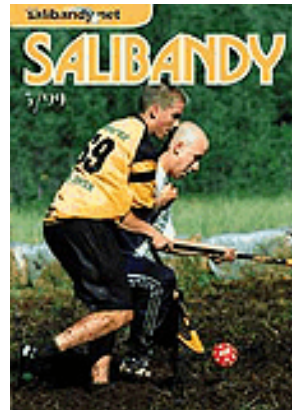
Linkit

a wysiwyg design
2000-

Salibandy 5/99

SALIBANDY

Sisältö

- [Tukirahat kultamitaleihin vai nuorisourheiluun ?](#)
- [Välineiden hyväksyttäminen siirtyy IFF:lle](#)
- [Lukijat kysyvät varusteista](#)
- [Fuusioseurat natisevat liitoksissaan](#)
- [Oilers yrittää välttää kultakrapulaa](#)
- [Tuuleeko huipulla ?](#)
- [Liigassa lähtökohdat ennallaan](#)
- [Namika tyrkyllä liigaan](#)
- [Tampereelta vankka edustus länsilohkossa](#)
- [Kannu on kahden kauppa](#)
- [Leijonat taas tositoimiin](#)
- [Suosähly on rapaa, roiskeita ja rypemistä](#)
- [Suosähly vaatii kuntoa ja varasukkia](#)
- [Urheilukoulun ovet avautuivat salibandyille](#)
- [Loistavat Tuomisen kaksoset](#)

Muita juttuja:

- Välineuutuuksia
- Otis, Kone ja Peliveljet
- Mestari joka katosi
- Maajoukkuepelaajilla kysyntää Ruotsissa

Milloin on Turun vuoro ilmestyä liigaan ?
Jaakko ja Sofia, maajoukkueen kummipelaajat
Laaja salibandyvammojen seurantatutkimus valmistunut
Kultanaiset sittenkin ministerin vieraina
Välineitä valmennukseen
Lisenssi on pelaajan parhaaksi
Salibandy sai ensimmäisenä eettiset säännöt valmiiksi
Toimitsijat kursseille
Tapahtumakalenteri

LAJITIETO

- Salibandylehti
 - Uusin lehti
 - Arkisto
 - Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

Tukirahat kultamitaleihin vai nuorisourheiluun ?

Urheilulajien suosio nuorison keskuudessa, eri lajien tulevaisuuden näkymät ja odotusarvot kansainvälisestä menestyksestä aina maailmanmestaruuksia myöten ovat olleet viime aikoina suosittuja keskustelunaiheita julkisuudessa.

Nykynuorison mukavuudenhalu ja laiskuus on useammallakin taholla löydetty selitykseksi nk. trendilajien (joksi salibandykin luokitellaan) suureen suosioon ja toisaalta perinteisten yksilölajien "kriisiin". Nämä puheet ovat sekä lajien että nuorison aliarviointia.

On harhaanjohtavaa edes puhua trendilajeista. Suosion kasvu monen lajin kohdalla on ollut trendinomaista, mutta niiden suosio pysyvää. Ei trendinomaista. Perinteisten yksilölajien "kriisiä" mm. yleisurheilun huonoa menestystä Sevillan MM-kilpailuissa selitetään sillä, että nuoriso harrastaa mieluummin joukkueurheilulajeja, mutta myös sillä ettei yhteiskunta/valtio tue taloudellisesti riittävästi huippu-urheilua.

Väitän, että syyt ovat aivan muualla. Perinteisten yksilölajien kulta-aika Suomessa sijoittuu historiaan. Ajat ovat muuttuneet ja vaihtoehdot lajitarjonnassa lisääntyneet. Aikoinaan nuorisolla ei ollut juuri muita vaihtoehtoja kuin harrastaa yleisurheilua tai hiihtoa. Nykyään tarjontaa on moninkertaisesti enemmän.

Tilanne on hieman sama kuin ravintopuolella. Ennen ei ollut tarjolla kuin pettuleipää ja hernekeittoa. Siihen oli tyytyminen. Nykyään löytyy pizzaa, tex-mexiä, hampurilaisia, kiinalaista jne. On varaa valita, syödä sitä mikä maistuu ja miellyttää.

Nuoriso harrastaa sitä mikä on kivaa ja mielenkiintoista. Kysymys ei ole rahasta, markkinoinnista tai trendeistä, pikemmin eri harrastusmuotojen luontaisesta kiinnostavuudesta, niiden vetovoimatekijöistä.

Yleisurheilupiireissä peräänkuulutettiin lisää valtionapua huippu-urheilulle menestyksen turvaamiseksi. Mielestäni valtionapu tulee suunnata huippu-urheilun sijasta nuoriso-, harraste- ja erityisryhmien liikunnan tukemiseen. Huippu-urheilun tulee olla markkinoinnillisesti kiinnostavaa. Niin, että sen markkina-arvo turvaa rahoituksen muista rahoituslähteistä.

Huippu-urheilua ei tulisi tukea valtion rahoituksella lainkaan. Jos sitä ei koeta markkinoilla riittävän kiinnostavaksi, tulee lajin tiedostaa se ja suhteuttaa panostus huippu-urheiluun ulkopuolisen tulorahoituksen määrään. Tuore keihäänheiton maailmanmestari Aki Parviainen oli aivan oikeassa lausuessaan, että menestyksessä on enemmän kiinni siitä mitä tehdään ja miten harjoitellaan kuin siitä kuinka paljon rahaa menestyksen saavuttamiseksi käytetään.

Tulevaisuus on nuorissa. Heihin tulee panostaa. Urheilun saama tuki tulee nuorisourheilun lisäksi suunnata massoille, harrasteliikuntaan ja erityisryhmille. Sinne, missä ei ole markkinavetoisesti mahdollisuuksia saada ulkopuolista rahoitusta.

Jari Kinnunen
penkkiurheilija ja liikunnan ystävä

LAJITIETO

- ▶ Salibandylehti
- ▶ Uusin lehti
 - Arkisto
 - Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

Välineiden hyväksyttäminen siirtyy IFF:lle

Salibandyvälineiden hyväksyttämiseen ollaan hakemassa yhtenäistä linjaa kun vastuu siirtyy kansainväliselle salibandyliitolle IFF:lle. Uusi järjestelmä astuu voimaan kaudelle 2000-2001.

Näkyvin vaikutus kuluttajalle on pieni tarra, joka 1.7. 2000 lähtien tulee olla merkinä laillisesta varusteesta. Tällä kaudella mennään vielä vanhan käytännön mukaan.

Vielä vallalla oleva käytäntö on maakohtaista. Välineiden, pääasiassa mailojen, tekninen testaus on tapahtunut Ruotsissa sikäläisessä VTT:ssä (SP). Testien läpäisyn lisäksi tuote on pitänyt hyväksyttää vielä erikseen jokaisessa maassa. Valmistaja maksaa jokaisesta mallista hyväksyttämismaksun liitolle. Liitto on vastannut informaation levittämisestä pelaajille. Hyväksyttämiskierroksia on ollut vuosittain 4-5.

Kaudelle 2000-2001 järjestelmä siirtyy IFF:lle. Asiaa on ollut valmistelemaan järjestön suomalainen varapuheenjohtaja **John Liljelund**.

Miksi IFF haluaa ottaa ohjat käsiin ?

- Jonkun pitää pystyä hallitsemaan järjestelmä kokonaisuudessaan. Nyt luodaan standardi. Sen sijaan että olisi 20 kansallista järjestelmää, vallitsee tulevaisuudessa yksi järjestelmä. Kun tuote on kerran hyväksytty IFF:ssä, on se sen jälkeen virallinen tuote koko maailmassa. Esim. mailamalleja on tällä hetkellä jo 300-400. Tuomarit eivät millään voi hallita näin laajaa listaa. Jatkossa riittää kun tarkistaa, että tuote on virallisesti merkitty.
- Samanlainen yhtenäinen järjestelmä toimii myös muissa merkittävissä palloilulajeissa. Ei tässä kuluttajan kannalta loppujen lopuksi ole mitään niin maata mullistavaa, Liljelund uskoo.

Uudistusta on suunniteltu jo vuosia. Mikä on viivytännyt asian eteenpäin menoa ?

- On ollut vyyhti kansallisten lajiliittojen intressejä ja välinevalmistajien intressejä. Erilaisia mielipiteitä onko tällainen laillista ja tasapuolista kaikkia kohtaan. Uudistuksen myötä siirtyy hyväksyttämistuloja kansallisilta liitolta IFF:lle. Suomi on ollut alusta pitäen uudistuksen takana, koska näillä rahoilla ei ole ollut ratkaisevaa merkitystä toiminnan kannalta.

Mikä merkitys tällä on IFF:lle ?

- IFF:lle sillä on taloudellista merkitystä, koska merkittäviä tukijoita ei ole. IFF saa tietyn summan per hyväksytty ja myyty tuote. Ne rahat käytetään kansainvälisen salibandyn kehittämiseen leveällä rintamalla. Pienten maiden tukemiseen, kansainväliseen lajimarkkinointiin jne. Tarkoitus on tehdä IFF:stä tässä suhteessa riippumaton kansallisista lajiliitoista. Samoin valmistajat voivat jatkossa testauttaa tuotteensa myös muualla kuin Ruotsissa. Tekniset kriteerit pysyvät entisellään.

Mailat ovat merkittävin osa salibandyvarusteiden myyntiä, mutta missä muissa varusteissa pitää jatkossa olla IFF:n hyväksyttämistarra ?

- Pallot, maalivahdin maskit, maalit ja kaukalot. Tekstiilit jäävät ulkopuolelle.

Miten kuluttajien eli pelaajien tulee tällä kaudella huomioida tämä päätös ?

- Ei vielä mitenkään muutoin kuin että tiedostaa mikä käytäntö jatkossa tulee olemaan. Kaudella 1999-2000 liiton sarjoissa mennään vielä vanhan käytännön mukaan. IFF:n tarra tulee olla uusissa tuotteissa 1.7. 2000 alkaen.

Mutta milloin on syytä alkaa vaatia varusteisiin IFF-tarroja ?

- Osa välinevalmistajia on jo merkinnyt tuotteensa uuden käytännön mukaisesti, mikä on erittäin hieno asia.
- Ensi keväänä kun hankkii uusia varusteita seuraavalle kaudelle, kannattaa ilman

muuta katsoa, että tuotteissa on tuo tarra. Sillä varmistaa, että seuraavalla kaudella on pelikelpoinen väline.

- On erittäin ratkaisevaa, että välinevalmistajat tietävät velvollisuutensa ja alkavat merkitä tuotteita jo hyvissä ajoin ennen dead-line-aikaa, korostaa Liljelund. Mailoissa tarra löytyy varren alaosasta.

Mutta jos on kaksi vuotta vanha maila ja haluaa pelata sillä vielä kaudella 2000-2001. Onko se mahdollista ?

- Korostan sanoja uusia tuotteita. Kyllä siirtymävaihe on olemassa, josta informoidaan jatkossa lisää. Järjestelmää rakennetaan Ruotsissa vallinneen järjestelmän pohjalle.

Siellä on varusteissa jo pidemmän aikaa pitänyt olla hyväksymistarra ja siirtymävaihe.

- Sitä mukaa kun mailoja ja muita varusteita poistuu käytöstä, ja uusia hankitaan tilalle tapahtuu siirtymää automaattisesti. Sen verran kuluttajalta vaaditaan tarkkuutta ettei mene ostamaan ilman merkintää olevaa varustetta, jos aikoo pelata liiton sarjassa.

Kenen pitää huolehtia, että mailassa on hyväksytyn tuotteen tarra ?

- Kun väline lähtee tehtaalta, pitää siinä olla tarra. Toki myynnissä on tulevaisuudessakin sellaisia mailoja, joita ei hyväksytetä IFF:n kautta, mutta pitää muistaa että niillä ei saa pelata SSBL:n eikä kansainvälisissä otteluissa.

Kenelle varusteiden valvonta kuuluu otteluissa ?

- Erotuomareille, niin kuin nykysääntöjen mukaankin. Vastustaja saa pyytää ainoastaan mailan varren ja lavan käyryyden mittaamista.

Markku Huoponen

LAJITIETO

Salibandylehti

Uusin lehti

Arkisto

Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

Lukijat kysyvät

Mikä on hyvä "vetomaila", kuinka pitkä grippi saa olla ?

Salibandylehti pyysi internetin välityksellä lukijoita esittämään varustekysymyksiä laidasta laitaan. Seuraavassa poimintoja vastauksineen.

Miksi Exelin uusissa mailoissa ei ole enää ollut "kahden kynnen" lapaa ja valmistetaanko sitä edes enää ?

"Carbon Cat (kahden kynnen) -lapaa ei enää valmisteta. Carbon Cat oli suosittu ainoastaan pienen pelaajaryhmän keskuudessa, joten päätimme jättää lavan mallistosta Kick Cat -lavan lanseerausvaiheessa".

Jari Vierikko
Exel Oyj

Christianilta on ilmestynyt uusi maila ja varsinkin lapa on uudistunut radikaalisti. Edes myyjät eivät tunnu tietävän siitä paljoakaan. Lapa ei tunnu kestävältä. Käsityksiä on monenlaisia, mutta varmaa tietoa en ole saanut.

"Christian-mailojen kehitystyö tehdään Ruotsissa, joten on luonnollista, että myös testaus suoritetaan pääosin Ruotsissa. Exel on Christianin maahantuoja Suomessa, ja saamiemme tietojen mukaan Iron Hammer -lavassa ei ole ilmennyt minkäänlaisia kestävyysongelmia.

Palaute tästä uudesta kaksikomponenttilavasta Christianin ruotsalaisilta ja sveitsiläisiltä testipelaajilta on ollut innostunutta. Lavan pehmeämmän keskimateriaalin ja lavan muodon ansiosta syötön vastaanotto ja pallon hallinta on huomattavasti helpompaa. Lapa valmistetaan kolmesta jäykkyydeltään erilaisesta materiaalista: erittäin jäykkä Kevlar, jäykkä polyamidi (PA) ja pehmeä polyeteeni (HDPE)".

Jari Vierikko
Exel Oyj

Millä perusteella lapa muotoillaan ? Onko hyötyä tietyn mallisesta lavasta ?

"Ostaessasi mailaa tulisi tietää mitä haluaa tai tarvitsee. Maila määräytyy pelurin koon ja pelityylin mukaan. Lavan suhteen on valittavissa eri materiaalista tehtyjä: karkea jako on kova ja pehmeä muoviseos. Pehmeällä lavalla on helpompi käsitellä palloa, toisaalta kovempi lapa säilyttää paremmin muotonsa.

Useimmat lavat ovat jo valmiiksi valmistajien muotoilemia. Ostessa on huomioitava pelikäisyys (left tai right). Mitä enemmän lavassa on suoraa pintaa, sitä helpompi on suorittaa laukaukset ja syötöt, kämmen- ja rystypuolelta. Lavan alareunan taivuttaminen eteenpäin auttaa palloa kohoamaan, toisaalta matalat laukaukset ovat vaikeampia suorittaa. Lavan kärkeen voi taivuttaa "pallokynnen", joka auttaa pallon hallinnassa, erilaisissa pyörähdyksissä ja veivauksissa.

Mikäli lavan etuosaan haluaa muotoilla "pallotaskun" paranee varmasti hallussapitokyky, mutta syöttö- ja laukausharjoitteluun tulee käyttää runsaasti aikaa. Muistathan, että suurin sallittu käyryys lavassa on 3 cm. Kylmänä ei lapaa kannata taivutella, se löystyy joka kerta vääntäessäsi. Lämmitä ensin, taivuta muotoon ja koveta lapa kylmän veden alla".

Jari Oksanen
SSBL ry.

Mikä on hyvä "vetomaila", tai mitä suosittelisitte ostettavaksi jos haluaa kovia laukauksia ? Eihän se mailasta ole niin paljon kiinni vaan miehestä enemmänkin. Minkälaista mailaa suosittelisitte nopealle maalintekijälle ?

"Kovat ja tarkat laukaukset ovat ensisijaisesti riippuvaisia laukaisijasta. Mitä parempi suoritustekniikka ja nopeampi liike, sitä parempi laukaus. Toki mailalla on myös ratkaiseva merkitys. Viimeaikaiset tutkimukset osoittavat selkeästi, että joustavammalla varrella suoritetaan myös kovemmat laukaukset. Varren joustavuus on ilmoitettu taipumana (flex) millimetreinä mailan varressa tai valmistajan esitteessä. Kovia laukauksia haettaessa ei varsi tietenkään saa olla liian "löysä" ja sen pitää kestää eli säilyttää ominaisuutensa. Pääsääntöisesti miespelaajilla jousto olisi 30 mm, nais- ja junioripelaajilla 32-35 mm. Tämän lisäksi varren tulee muotoilultaan olla käteen sopiva eli tuntua hyvältä".

Jari Oksanen
SSBL ry.

Minkälaisia kenkiä olisi maalivahdin hyvä pitää jalassaan ...

"Maalivahdin kengät on valintakysymys. Yksi pitää yhdestä ja toinen toisenlaisesta kengästä. Itselleni on tärkeää, että kenkä on ehdottomasti varreton, pitkävartisessa nilkka ei taivu kunnolla. Käytän tavallisia kenttäpelaajan kenkiä, sellaisia jossa kengän pään raakakumiosuus nousee mahdollisimman ylös kengän päälle. Teippaan kengän sisäterän puolelta niin että pohja ei peity, koska teippi kerää likaa ja heikentää pitoa. Sensijaan kengän kangasosan päällä teippi antaa sopivaa luistoa. Kengän kärkeä ei taas pidä teipata, jotta pääsee tarvittaessa ponnistamaan nopeasti eteenpäin. Vaihdan uudet teipit n. kolmen viikon välein. Hyvää ja kestäväää teippiä on vain todella löytää Omassa torjuntatyylissäni myös kengännauhat kuluvat paljon".

Juha Kulmala
Miesten maajoukkue ja SSV

Minkälaisia rajoituksia maalivahdin kengille on määrätty ? Saako kenkiä esim. teipata kitkan poistamiseksi ?

"Pelaajien varusteiden valvonta kuuluu erotuomareille. Ainoa poikkeus tähän on mailan varren piteuden ja lavan käyryyden mittaaminen, joita joukkueen kapteeni voi pyytää suoritettavaksi. Maalivahtien kenkien teippaaminen on tulkintakysymys. Teippaaminen kitkan poistamiseksi on sallittua, mutta kielletyksi sen tekee jos teipistä jää esim. jälkiä pelialustaan tai se muuntaa oleellisesti alustan liukuominaisuuksia. Kentän ominaisuudet eivät saa muuttua niin että siitä koituu vaaraa kenttäpelaajille. Myöskään sukkaa ei käytetä kenkien päällä. Maalivahtien kenkiä koskevat samat määräykset kuin kenttäpelaajien".

Jukka Parviainen
SSBL ry.

Miksi Nike lopetti salibandykenkien valmistuksen ? Air Zoom Ufot ovat mielestäni erittäin hyvät salibandykengät. Muutkin Niken mallit kyllä soveltuvat salibandyyn, mutta esim. pohjat ovat mielestäni liian jäykkiä, Air Zoom Ufon kaltaista pitoa ja mukautuvuutta jalkaan ei uusista malleista löydy.

"Nike ei ole lopettanut salibandykenkien valmistusta. Niken kaltainen yritys pyrkii jatkuvasti luomaan uusia ja innovatiivisia tuotteita urheilijoille ja tästä johtuen mallistomme vaihtuu usein. Vain Air Zoom Ufo Midin ja Low´n valmistus lopetettiin toistaiseksi. Mallistostamme löytyy toki muita salibandyyn soveltuvia kenkiä kuten Air Zoom Pivot Mid ja Low, sekä Air Zoom Playmaker. Näissä kyseisissä kengissä on samat ominaisuudet kun Ufoissakin".

Timo Lepistö
Nike Finland Oy

Onko salibandymaalivahdeille tehty erikseen kenkiä ? Kuka niitä mahdollisesti valmistaa ja mihin hintaan niitä saa ?

"Nike ei valmista kenkiä salibandymaalivahdeille. Olen huomannut maalivahtien käyttävän painiin/nyrkkeilyyn soveltuvia varrellisia ja ohutpohjaisia kenkiä".

Timo Lepistö
Nike Finland Oy

"Puma ei valmista erikseen maalivahdin kenkiä, eikä meillä valitettavasti ole tarkkaa tietoa siitä valmistaako joku mahdollisesti niitä. Mitä luultavimmin maalivahdeille ei ole omaa mallistoa".

Jari Kohtamäki
Sultrade Oy (Puma)

Onko maalivahdin puvuilla takuita ollenkaan, entä kypärillä ?

"Kaikilla Exelin (ml. Power Magic) tuotteilla on kuluttajasuojan edellyttämä raaka-aine- ja valmistustakuu. Kun tuotteissa ilmenee vikoja, tuote on palautettava ostopaikkaan tai suoraan Exelille. Takuukäsittely voidaan suorittaa ainoastaan silloin, kun tuote on tarkistettu ja testattu Exelillä. Lähetyksen mukaan on liitettävä lähettäjän yhteystiedot, ostokuitti ja selvitys tuotteen rikkoutumisesta".

Jari Vierikko
Exel Oyj

"Selkeistä valmistusvirheistä vastaamme".

Tapio Koskela
TaKos Oy

"Ball Wallin maalivahtivarusteilla on tapauskohtainen takuu. Kun viallinen varuste toimitetaan meille, se tutkitaan ja katsotaan tapauskohtaisesti, kuuluuko sen korvaaminen meille".

Jens Mahlberg
Ball Wall

Koska ilmestyy Power Magiciltä uudet kypärät ?

"Power Magicin huippumalli Eagle toimitetaan liikkeisiin vasta lokakuussa. Edullisempaa Eagle Jr -kypärää toimitetaan jo liikkeisiin".

Jari Vierikko
Exel Oyj

Maalivahtina jatkuvana vaivana on polvisuojusten huono istuvuus ja siitä johtuvat vaivat. Kaikenlaisia vaihtoehtoja on kokeiltu, mutta täysin toimivaa vaihtoehtoa ei ole vielä löytynyt. Minkälaisia ratkaisuja varustevalmistajat ovat kehitelleet tulevalle kaudelle ?

"Power Magic -jalkasuojaa on tälle kaudelle hieman kavennettu taipuvuuden parantamiseksi. Ongelmana on pienet markkinat, joista johtuen tuotekehitykseen investoiminen on rajallista. Etsimme kuitenkin jatkuvasti uusia vaihtoehtoja".

Jari Vierikko
Exel Oyj

"Emme ole ratkaisseet polvisuojusongelmaa, mutta montako polvi-/hiertymävammaa on tapahtunut väärän housuvalinnan takia ? Mikäli housun ja lattian välinen kitka on liian suuri niin housu alkaa liikuttamaan polvisuojuksia voimakkaasti. Housun oikea polvimateriaali eri lattia-alustoille saattaisi olla yksi ratkaisu".

Tapio Koskela
TaKos Oy

Mitä suojuksia kenttäpelaajille on ? Olen huomannut puolustajana että pallo tulee usein erittäin kovaa ...

"Kenttäpelaajien varsinaisia suojavarusteita ovat: säärisuojat, käsineet ja suojalasit. Peliasut, hikinauhat ja erilaiset lämmittimet (esim. sääret ja polvet) vaimentavat myös jonkin verran pallon osumaa ja muita kolhuja".

Jari Oksanen
SSBL ry.

Olen huomannut, että Prostickin pallot halkeavat helpommin tolppaan laukaistaessa kuin muiden valmistajien. Entä mikä hyöty on kaksivärisissä palloissa ? Mielestäni se pyöriessään vain sekoittaa ?

"Suurin osa Suomessa myytävistä palloista valmistetaan samassa tehtaassa 4-5:llä eri tuotemerkillä. Siten eri pallojen erot johtuvat useimmiten eri valmistuseristä. Kaksivärinen pallo on suunniteltu tuomaan väriä harrastesalibandyyn. Kaksivärinen pallo ei ole virallinen pelipallo".

Jari Vierikko
Exel Oyj

Olisin kiinnostunut tietämään, kuinka pitkä mailan grippi saa olla ?

"Varren grippausta voi jatkaa tehtaan jäljiltä aina aloitusmerkin yläpuolelle saakka, mutta siten että mailan tunnistus- ja hyväksymismerkinnät eivät peity. Jotkut käyttävät "tuplagrippausta" alkuperäisen päällä. Sekin on sallittua, kunhan mailan paino ei sen vuoksi nouse yli sallitun painorajan. Maila saa painaa korkeintaan 380 grammaa ilman grippiä. Muutoin varren kaikinpuolinen käsittely lyhennystä lukuunottamatta on kielletty".

Jukka Parviainen
SSBL ry.

Onko liiton taholta tulossa suositusta tai määräystä, että junioreitten pitäisi käyttää suojalaseja? Jääkiekossahan on pakko käyttää kypärää ja silmikkaa.

"Asiasta on keskusteltu paljonkin. Etelä-Vantaan Viikingit -niminen seura kampanjoi esimerkillään voimakkaasti suojalasiensa käytön puolesta. Ruotsalaisten juniorijoukkueiden keskuudessa lasien käyttö on jonkin verran yleisempää kuin meillä. Suojalasiensa käyttöä voi ehdottomasti suositella, koska silmävamman on aina paha vamma. Pakkoa ei kuitenkaan näillä näkymin ole tulossa, ainakaan tälle pelikaudelle".

Jari Oksanen
SSBL ry.

LAJITIETO

- ▶ Salibandylehti
- ▶ Uusin lehti
 - Arkisto
 - Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

Oilers yrittää välttää kultakrapulaa

Espoon Oilers on mestarijoukkueelle tyypillisesti pirullisessa tilanteessa alkavalla kaudella. Mestaruuden voittanut joukkue on aina ollut juuri se, jonka muut haluavat erityisesti voittaa. Ja jos otsalohkoon on jäänyt aavistuksenkaan mestaruuskrapulaa, yhtälöstä muodostuu äkkiä tosi paha.

- Mestaruuskrapulaa ei pitäisi olla enää kenelläkään. Olen palaverissa painottanut, että viime kevään mestaruudella on turha ratsastaa, Oilersin tuore valmentaja Jari Nissinen muotoilee.
- Ne pippalot on jo juhlistu eikä sillä voiteta ainoatakaan ottelua tulevalla kaudella. Ainoa, mikä auttaa, on nöyrä työnteko.

Nissisen suuri näytönpaikka

Jos ovat tulevat runkosarjan rutiinipelit henkisesti vaikeita Oilersille, helpolla ei pääse valmentaja Nissinenkään. Hänen tie Oilersin valmentajaksi tuli merkillisen tapahtumaketjun kautta. Ensin sai Pasi Tilander lähtöpassin kahden finaalitappion jälkeen. Hän ei olisi ollut muutoinkaan käytettävissä tultuaan valituksi A-maajoukkueen valmentajaksi. Mestaruuden takuumieheksi pyyhkähtänyt Mecki Kähre ei innostunut jatkosta. Ja kun vielä seuraavana listalla ollut kakkosvalmentaja Pekka Kurkikaan ei ollut halukas vastuovalmentajaksi esitettiin kutsu vaativalle paikalle Jari Nissiselle ykkösdivisioonaan pudonneesta HNMKY:stä.

- Oli kieltämättä outo fiilis tulla mestarijoukkueen valmentajaksi. Ensi kausi on ilman muuta näytönpaikka meikäläiselle, Nissinen tietää.
- Nyt käsissäni on paras mahdollinen työkalu. En voi kuin itse pilata sen, mutta uskon, että pystyn täyttämään isot saappaat, Nissinen luottaa.

Tilanne on todella se, että Oilersissa Nissinen pääsee näyttämään todelliset valmennuskykynsä. Mestarinippu on pysynyt käytännössä samana.

Viime kauden runkopelaajista maalivahti Timo Ketonen ja yleispelaaja Jari-Pekka Lehtonen siirtyivät HIFK:hon ja Juha Markelin lopetti ansiokkaan uransa. Tulopuolella ovat Misa Vuorenmaa Viikingeistä, Mikko Lehto Happeesta ja Nissisen HNMKY:stä mukanaan tuomat Klaus Justander, Sami Kuronen, Juha Rajala ja Jyri Luukkonen. Monet pitävät Oilersin menetyksiä pahoina, kun poissa ovat maajoukkueen ykkösmaalivahti, Suomen paras yleispelaaja ja yksi kovimmista henkisistä johtajista.

- Luotan, että olemme yhtä hyviä ensi kaudella, Nissinen pamauttaa.

Euroopan cup lisärasitteena

Ensi kauden lisärasitteena Oilersilla on Sveitsissä pelattava mestarijoukkueiden Euroopan cup. Joulun ja uudenvuoden välissä pelattava turnaus on Oilersille tärkeä, mutta ei elintärkeä.

- Ilman muuta lähemme Sveitsiin pelaamaan hyviä pelejä. Se on yksi kauden päätavoitteista, mutta emme lähde rakentamaan kauteen kahta kuntohuippua, Nissinen valottaa.

Eli Oilers ei tee Viikinkien viime vuoden kaltaista totaalipanostusta Euroopan cupiin.

- En jaksaa uskoa, että ottaisimme paria liigapeliä joulukuussa kevyemmin, jotta olisimme parempia cupissa, Nissinen tarkentaa.
- Omasta mielestään Oilers on harjoitellut hyvin ja on valmis kauteen. Heinäkuun alusta saakka joukkue on harjoitellut neljästi viikossa.
- Ainakaan siltä puolelta homma ei klikkaa. Luottavaisin mielin tässä edetään, Nissinen

sanoo.

Petri Seppä

LAJITIETO

- ▶ Salibandylehti
- ▶ Uusin lehti
 - Arkisto
 - Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

Tuuleeko huipulla ?

Nurmo ja Pori aikovat tulla liigakartalle jäädäkseen

Salibandyliigan nousijajoukkueet Nurmon Jymy ja SBS Pori aloittavat ensimmäisen liigakautensa samoin mieltein, vaikka lähtökohdat ovat täysin erilaiset.

Kumpikin haluaa tulla liigaan jäädäkseen. Ja kummallekin riittää liigapaikan säilyttäminen ensimmäisen kauden tavoitteeksi. Jymy on satsannut kesän aikana voimakkaasti uusiin kokeneisiin pelaajahankintoihin, kun taas SBS Pori luottaa täysin omiin nuoriin. Porin pelaajaringissä kukaan pelaaja ei ole koskaan pelannut ainoatakaan liigapeliä ! - Ei se silti hirvitä. Kaikilla pelaajilla on hirveä halu, joten motivaatio-ongelmaa ei taatusti ole. Kunnioitamme kaikkia vastustajiamme, mutta ketään ei pelätä, SBS Porin valmentaja Jani Kannosto kuvaa. Siis porilaista hulluutta...

Freudenthal, Tyni, Högstedt, Ojala...

Jymy puolestaan on hankkinut lukuisia vahvistuksia, kirkkaimpana Sveitsistä palannut Sebastian Freudenthal. Kotimaisia tulijoita ovat maalivahti Janne Manninen sekä kenttäpelaajat Erno Tyni, Patrik Högstedt ja Johnny Ojala Kovjoki Blue Foxista. Nurmolla on ollut sama runko viitosdivisioonasta saakka. Sieltä joukkue on tullut vuosi ja sarjaporras -tahtia ylöspäin. Pelaajat tuntevat toisensa loistavasti, joten joukkuehenkeä ei tarvitse sen enempää sytytellä. Siis pohjalaista hulluutta...

Hyvä alku on elintärkeä

Kumpikin joukkue hakee hyvää ja onnistunutta liiga-alkua. 2-3 ensimmäistä peliä näyttää pitkälle suunnan. Voi sanoa, että ne ovat jopa elintärkeitä. Jos alku menee huonosti, pakettia voi olla vaikea saada myöhemmin kasaan. Jymyn liigahistorian ensimmäinen peli on Happeeta vastaan vieraisissa. SBS Pori aloittaa Josbaa vastaan kotona.

- Sarjan alku on tosi tärkeä. Uskon siihen vakaasti, että otamme onnistumisia sarjan alussa. Se on tärkeää, jottei pelaajien itseluottamus joudu liian kovalle koetukselle, Kannosto lisää.

Ainakin toisen nousijajoukkueen toiveet nappialusta karisevat jo toisella kierroksella, kun Jymy ja SBS Pori kohtaavat Porissa.

Porin projekti kolmivuotinen

SBS Pori lähtee luovimaan liigatietään pitkäjänteisellä taktikalla. Ensimmäisenä vuonna riittää sarjapaikan säilyttäminen, toisena vuonna pitäisi olla jo mukana pudotuspeleissä ja kolmannella kaudella pitäisi taistella mitaleista. Tähän perustuu myös se, ettei Poriin hamuttu nimekkäitä vahvistuksia pelaamaan pelkästään tulevaa kautta.

- Lähtökohta oli se, että pelaamme tulevan kauden viimevuotisella kokoonpanolla.

Tuntuisi väärältä ja kohtuuttomalta, mikäli meidät liigaan nostaneet pelaajat sysättäisiin tylästi sivuun, valmentajanpallilta SBS Porin manageriksi hypännyt Jari Vahtera tiivistää.

- Arvostamme pelaajia, joilla on kova halu. Emme tarvitse sellaisia pelimiehiä, jotka jo viiden pelin jälkeen alkavat miettiä, missä pelaisivat seuraavalla kaudella, Vahtera kuvaa.

- Ensimmäisen vuoden tavoitteeseemme pääsemme varmasti, kunhan saamme parhaat miehet oikeille paikoille ! Nurmo luottaa joukkuehenkeensä ja kurinalaiseen peliin. Joukkueessa on paljon osaamista ja kokenut "Basti" Freudenthal tulee henkisel- le puolelle selväksi johtajaksi ja rauhoittavaksi persoonaksi.

Yhteistyötä Ässien kanssa

Kentän ulkopuolella SBS Pori on viritellyt yhteistyötä Porin ylpeyden, jääkiekon SM- liigajoukkueen Ässien kanssa.

- Ainakin alkuvaiheessa yhteistyö on sellaista, että mainostamme toistemme peleissä ja pelaamme eri aikaan, Vahtera sanoo.

Käytännössä se tarkoittaa sitä, että SBS Pori pelaa ottelunsa joko ennen liigakiekkoa tai sitten sen jälkeen. Marssijärjestys on tässä tapauksessa selvä. Lisäksi Vahteran mukaan on suunnitteilla kuljetusten järjestäminen urheilutalon ja jäähallin välille niinä päivinä, kun molemmilla on kotipeli.

Molemmat joukkueet ovat haasteellisen tehtävän edessä. Nousijajoukkueen pitämisessä sarjassa on aina omat vaikeutensa. Paperilla Nurmon urakka vaikuttaa helpommalta. Nimilistan perusteella Jymyn pudotuspelipaikkakaan ei lukeutuisi maailman seitsemän ihmeen joukkoon.

Kiekkovalmentajan "kirous" katkolla

Kannostolle tehtävä on vielä aavistuksen kovempi. Käskytettävänä on yksi liigan nuorimmista ja kokemattomimmista joukkueista ja sen lisäksi kausi on 27-vuotiaalle Kannostolle ensimmäinen salibandyssa.

- Alkujaan taustani on jääkiekkopuolella. Olen valmentanut Ässien C-, B- ja A-junioreita ja saanut valmentajakoulutukseni sitä kautta.

Viime kausina liigassa on käynyt kokeilemassa muutama jääkiekkovalmentaja - heikoin menestyksin. Pekka Lumela sai toissa kaudella kenkää Happeesta kesken kauden ja Reijo Mansikka onnistui vain vaivoin pitämään NST:n liigassa viime kaudella. Onko Kannostolla jotain sellaisia jippoja, että kiekkovalmentajien "kirous" päättyisi ?

- Uskon siihen, että palloilulajeissa pätevät samat lainalaisuudet. On hyökkäys- ja puolustuspeli, on pallollinen ja palloton peli ja niin edelleen. Onhan tämä minulle iso haaste valmennusuralla, Kannosto myöntää.

Petri Seppä

LAJITIETO

Salibandylehti

Uusin lehti

Arkisto

Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

Liigassa lähtökohdat ennallaan

Muut joukkueet jatkavat suunnilleen samoista tilanteista, kuin mihin ne keväällä urakkansa lopettivat. Keväällä vahvat lienevät vahvoja ensi kaudellakin ja vaikeuksissa olleet eivät pääse yhtään helpommalla.

Salibandylehti arvioi Gunnersin ja Ålandin parantavan sijoitustaan ja Happeen ottavan aavistuksen takapakkia. Muut majailevat niillä sijoilla kuin viime keväänäkin sarjan päättyessä.

Happeelle pientä laskua, Josba uusii play-off paikan

Viime vuoden yllätysnelosilla on vaikeuksia pitää sijoituksensa. Perusrunko jatkaa, mutta Jyväskylään ei ole perinteisesti ollut ruuhkaa tulopuolella. Merkittävimmät tulijat ovatkin Happeen kakkosjoukkueesta nostetut pelimiehet. Pahana menetyksenä voidaan kirjata joukkueen kapteenin, puolustaja Mikko Lehdon siirtyminen Oilersiin. Happeelle tulee pudotusta muutama pykälä.

Runkosarjan yllättäjä Josba vaipui kevään pudotuspeleissä täydellisesti koomaan. Vaikka se putosi hopeajoukkue VFT:lle, sen oma peli ei pysynyt pudotuspeleissä enää uomissaan.

Perinteisesti Josba kaapi Pohjois-Karjalan divariseuroista kermat itselleen. Pahana menetyksenä on ykköspelintekijä Petri Kettusen lopettaminen. Valmentaja Antti Ruokonen on yrittänyt useasti houkutellessa Kettusta takaisin, mutta tämä ainakin aloittaa kautensa Josban kakkosjoukkueessa. Siirtoaikaa on kuitenkin vuoden loppuun asti. Josba pystyy ilman Kettustakin uudistamaan pudotuspelipaikkansa, mutta menestyminen niissä vaatii kovempaa henkistä kanttia ja uusia ratkaisijoita.

RuRu vuoden kokeneempi, Saveniukset taas juurillaan

Läpäisi liigakasteensa erittäin kelvollisesti. Runkosarjan viidentenä pääsi heti pudotuspeleihin, vaikka putosikin jatkosta Happeelle. Nyt samalla rungolla jatkava RuRu on vuoden vanhempi ja kokeneempi ja tietää jo, mitä liigajoukkueelta vaaditaan. RuRuun tuli pari vahvistusta divisioonan Hattelmalan Urheilijoista ja ainoana menetyksenä oli puolustaja Perttu Könösen lopettaminen ja siirtyminen organisaatiotehtäviin. RuRu on selvää pudotuspelikamaa ensi kaudellakin.

Pienillä muutoksilla on liikkeellä myös Gunners, jolle viime kauden seitsemäs tila oli melkoinen pettymys. Iki-Gunnersit eli Saveniusten veljekset Janne ja Jarkko ovat vuoden tauon jälkeen taas vahvistamassa tamperelaisia. Peruspaletista ovat poissa Sveitsiin lähtenyt Marko Sompa sekä perhesyiden takia kotikonnuilleen Jokioisiin palannut Petri Mäkeläinen. Gunners parantaa sijoitustaan 2-3 pykälää, mutta mitali tekee edelleen tiukkaa.

Åland ruotsalaistunut, NST:llä ja Kovjoella vaikeaa

Viime kausi meni Ålandilla pilalle jo syksyllä. Jouluna alkanut kova loppukiri ei riittänyt ja Åland joutui karsimaan sarjapaikastaan. Tuleva kausi näyttää valoisammalta. Urheilutoimenjohtaja Mikael Larssonin avulla Ålandiin saatiin kolme kovaa ruotsalaista (Richard Lindberg, Rasmus Nyberg ja Markus

Estun) ja valmentajaksi hopeajoukkue SK Örnköldsvikin Thomas Westin. Lähtijöitä on vain viime kaudella epäonnistunut Hannes Öhman. Lisäksi neljä pelaajaa lopetti. Åland nousee ensi kaudella pudotuspelijoukkueiden joukkoon.

Liigapaikan kabinettipäätöksellä säilyttäneelle Kovjoelle voi povata vaikeaa kautta. Ykkösmalivahti Janne Manninen, paras pistemies Erno Tyni, Johnny Ojala ja Patrik Högstedt liukenivat Nurmon Jymyyn eikä merkittäviä uusia vahvistuksia ole tullut. Mika Sarkkinen ykkösdivisioonan KooVeesta ei yksin ihmeitä tee. Näillä näkymin uutta kabinettipäätöstäkään ei ole odotettavissa pelastamaan Kovjokea ensi keväänä. NST oli häviöllä Nurmolle liigakarsinnoissa jo otteluin 2-0, mutta punnersi itsensä kuiville. Joukkue kuitenkin jatkaa samalla rungolla kuin viime kaudella. Ilman vahvistuksia jääneen NST:n sopii olettaa jäävän liigan häntäpäähän putoamiskarsintapaikoille.

Lisämiinuksena olivat kesän mittaan tehokaksikko Jani Inkisen-Jarno Heiskasen lähtöaiheet. NST:n kurkottaminen pudotuspeleihin olisi megayllätys.

Petri Seppä

LAJITIETO

- ▶ Salibandylehti
- ▶ Uusin lehti
 - Arkisto
 - Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

Namika tyrkyllä takaisin, TPK ja Tor kannoilla

Salibandyn 1. divisioonan itälohkon taso on noussut viime vuodesta, ainakin pääkaupunkiseudulla. Liigaseurojen ulkopuolelle jääneitä pelaajia nähdään sankoin joukoin vahvistamassa helsinkiläisseuroja.

Lohkossa on ennakkoon muutama selvä suosikki sekä muutama haastaja. Loput ovat todella tasaisia keskenään. Liigasta tippunut Helsingin NMKY on vahvistunut selvästi viime kaudesta. Näiden joukkueiden lisäksi lohkon kärkipaikasta kisaavat Loviisan Tor sekä TPK Joensuusta. Jumbosijaa tulevat välttelemään Kallen Pallo Tuusulasta ja helsinkiläinen Vipers. Seuraavassa katsaus seurojen viime hetken kuulumisiin.

Hakunilan Kisa, Vantaa

Viime kausi: Itälohkon seitsemäs.

Tavoite: Sarjapaikan säilyttäminen. Pyrkii ylemmäs.

Yleistä: HaKi voitti toukokuussa Vantaan mestaruuden. Finaalissa HämPy kaatui maalein 6-1. Seurassa uskotaan, että turnaus kertoo HaKin mahdollisuuksista.

Joukkue vahvistui kesän aikana HNMKY:stä tulleelella Mika Hietasella sekä SC Ursa Majorin Teemu Niemellä. Lisäksi VFT:n junioreita on käynyt näytillä. Myös muutama viime kaudella pelaamattomana ollut peluri on tullut rinkiin mukaan. Viime kauden runko säilyi, joka on joukkueen vahvuus.

Valmennuspuolella kesken viime kautta ruorin ottanut Juha Kainulainen on saanut kaverikseen pelaamisen lopettaneen Mikko Erikssonin.

Avainpelaajat: Henri Toivoniemi (mv), Mika Hietanen sekä keskushyökkääjät.

Budjetti: 90 000 markkaa.

Arvio: Tasaista keskikastia. Pelaa todennäköisesti sijoista 6-10. Kaiken onnistuessa sijat 4-5 mahdollisia.

Helsingin NMKY

Viime kausi: Liigan kahdestoista. Tippui karsinnoissa NST:tä vastaan.

Tavoite: Nousu liigaan takaisin.

Yleistä: Helsingin NMKY on vahvistunut ja uudistunut rajusti viime kaudesta.

Seurafuusioiden myötä nimipelaajia siirtyi HIFK:sta, VFT:stä sekä SSV:stä.

Lähtijöitä ovat Klaus Justander, Sami Kuronen ja Juha Rajala, jotka kelpuutettiin mestari-Oilersiin. Uusia ovat maalivahti Mikko Grönqvist, Jouni Rokkonen, Jussi Lehto, Heikki Haavisto, Jani Johansson, Kari Kaartinen, Renny Niemi, Jari Salomaa, Mikael Stenwall, Mikko Teitto, Sami-Kalle Turtiainen sekä Pekka Palomäki. Ex-maajoukkueratsu Mika "Huuli" Sandell kokeilee nyt taitojaan penkin takana.

Avainpelaajat: Mikko Grönqvist (mv), Renny Niemi sekä kokenut kaarti.

Budjetti: 200 000 markkaa.

Arvio: Pääkaupungin liigaseurojen fuusiot ovat auttaneet Namikaa. Se taistelee tosissaan lohkovoitosta sekä noususta. Joukkueen yhteenhittautuminen on avainasemassa. Merkit näyttävät hyvältä, mutta helpolla ei nousu irtoa Namikallekaan. Kolmen parhaan joukossa lohkossaan.

Hämeenkyllän Pyrintö, Vantaa

Viime kausi: Neljäs itälohkossa.

Tavoite: Teemalla jokainen piste on hieno asia - säilyminen sarjassa ilman karsintoja.

Yleistä: HämPyn saamista vahvistuksista on kohuttu, mutta HämPy vaikenee. Uusien pelaajien nimiä ei suostuta vielä kertomaan, ainoastaan määrästä kerrotaan, että se liikkuu 8-10 välillä. Joukkueen omien sanojen mukaan tarkoituksena on ajaa omia junioreita sisään. Viime kauden vahvat runkopelaajat jatkavat.

Avainpelaajat: Ei edelleenkään "ketään erikoista". "Laaja rintama" kovia pelimiehiä.

Budjetti: 200 000 markkaa.

Arvio: HämPy ei tee itsestään numeroa, mutta ei onnistu hämäämään kuin korkeintaan itseään. Toivottavasti joukkue luottaa itse itseensä enemmän kuin antaa ymmärtää ulospäin. Taistelee keskikastin paremmalla puolella.

Kallen Pallo 90, Tuusula

Viime kausi: Kuudes itälohkossa.

Tavoite: Sarjapaikan säilyttäminen.

Yleistä: Runko säilynyt viime kaudesta. Sami Simola, Harri Sääntti sekä Matias Turpeinen poistuvat KaPasta. Vahvistukset ovat vielä "hieman auki", eikä joukkueella ei ole varsinaista valmentajaa. Muutama pelaaja vetää harjoitukset. Joukkueen harjoittelukin on ollut vähäistä. Heinäkuussa otettiin vielä rennosti lepäillen. Elokuussa on treenattu kolme kertaa viikossa lähinnä pelaillen. Touko-kesäkuussa joukkue kävi kahdesti viikossa salissa.

Avainpelaajat: Riku Pukkila ja Kalle Vehviläinen. Tasainen materiaali.

Budjetti: 50 000 markkaa.

Arvio: Kuuluu lohkon häntäpäähän joukkueisiin. Pelannee sijoista 10-12. Sarjapaikan uusiminen on kovilla.

Kuopion Welhot

Viime kausi: Neljäs itälohkossa.

Tavoite: Pelata riittävä määrä hyviä pelejä. Ei selkeää sijoitustavoitetta.

Yleistä: KuWea kohtasi kesällä pelaajiston iso vaihtuvuus.

Lähtijöitä olivat Petri Turunen (Ouluun), Jouko Turunen (lop.), Janne Korhonen (Ouluun), Timo Kiiski (Josba), Timo Kouki sekä Perttu Karvonen pelaavat armeijan vuoksi A-junioreissa, Ville Ylönen (Tampereelle), Olli Vauhkonen (Turkuun), Henry Snellman sekä Jani Parkkinen ovat hakeutumassa ulkomaille.

Tulijoita ovat Ville Pesonen (OLS), Pirkka Noponen (Rökäletappio), Tuomo Pelkonen (Säyneisten Salpa) ja Sami Haapalainen (Puolangan Ryhti). Antero Nissinen valmentaa. Joukkue lähtee muutoksista huolimatta sarjaan luottavaisin mielin.

Avainpelaajat: Kolme tasaista kentällistä.

Budjetti: 150 000-200 000 markkaa.

Arvio: KuWe on uudistunut melkoisesti ja iskukyky viime kauden mainioista Suomen Cup-esityksistä näyttäisi paperilla hiipuneen. Todennäköisesti tulee pelaamaan sijoista 6-9, eli joutuu peräytymään jonkin verran.

Lahden NMKY

Viime kausi: Nousi 2. divisioonan lohkovoittajana.

Tavoite: Kuuden parhaan joukkoon.

Yleistä: Lahden NMKY on mielenkiintoinen joukkue. Joukkue on tehnyt paljon työtä fysiikkaharjoitusten parissa. Elokuun alusta joukkue on harjoitellut valmentaja Markku Ansion johdolla 4-5 kertaa salissa. Harri Virtanen toimii fysiikkavalmentajana.

Joukkueesta lähtivät Janne Mäkinen (Happee), Janne Rantanen (YK-joukot), Jukka Sipi (lop.), Tuomas Salokangas (joukkueenjohtajaksi) sekä Timo Jokinen ja Isto Kamppi Lahden Pallosalamiin.

Tulopuolella Janne Keränen (Ruotsista), Henry Salonen (LiTo), Mika Lehtinen (KKV) sekä Mika Suihko (HePa). Avainpelaajat: Henry Salonen, Mika Lehtinen, Janne Ehrukainen ja Jari Koskinen.

Budjetti: noin 150 000 markkaa.

Arvio: Lahden Namika on arvaamaton. Harjoittelu on ollut systemaattista ja jopa liigatasoa. Joukkueessa on tekemisen meininki ja halu nousta ylöspäin, mutta pelkkä halu ei aina riitä. Pelaajamateriaali kysymysmerkki. Taistelee sijoista 4-7.

Loviisan Tor

Viime kausi: Toinen itälohkossa. Karsi SBS Poria vastaan liigapaikasta.

Tavoite: Sarjapaikan säilyttäminen. Ylempi loppusarja, jos rahkeet riittävät.

Yleistä: Viime kaudella Tor oli jo lähellä nousta liigaan. Joukkue yrittää voittaa joka peliä ja sitä kautta menestyä. Pelaajisto on laajentunut viime keväästä. Viime kaudella materiaali alkoi huveta syksyn kääntyessä talven kautta kevääksi eri syiden johdosta. Joukkueesta lähtivät vain Renny Niemi (HNMKY) sekä Pekka Palomäki.

Uusia pelureita ovat Timo Häkkinen (RMP), Kristian Vuojärvi (B-juniorit), Jarno Kiintola (SB Namikuti), Timo Saarelmaa (SB Namikuti), Ranssu Purhonen (mv, Tor II), Teemu Tuhkanen (Tor II), Jyri Pylkkänen (A-juniorit) sekä Ville Lehkonen (B-juniorit).

Valmennuksesta vastaa edelleen Ray Backman.

Avainpelaajat: Ville Ravi, Arto Mallenius, Peik Salminen, Jyri Vaarimo, Juha Tuhkanen sekä Joni Niiranen.

Budjetti: 250 000-300 000 markkaa.

Arvio: Loviisan Tor kuuluu lohkon kärkeen. Aika vain parantaa nuorta joukkuetta, joka alkaa olla nyt kypsä menestykseen. Hyvä materiaali ja laadukas harjoittelu. Vahva ehdokas jopa lohkon voittajaksi.

Teukan Pallokerho, Joensuu

Viime kausi: Kolmas itälohkossa.

Tavoite: Pyrkii säilyttämään asemat eli kolmen joukkoon.

Yleistä: TPK on heikentynyt lievästi. Pelaajarunko kuitenkin säilyi. Lähtijöitä olivat Tomi Sairanen sekä Kari Kempas (molemmat Tuupovaaraan), Josbaan siirtyneet Esa Jussila, Hannu Voutilainen ja Antti Tappari sekä alasarjoihin mennyt Marko Käkelä.

Josbasta TPK sai vahvistukseksi maalivahti Kimmo Koppisen ja Miikka Hulmin. Viime kauden ykkösluotsi Kalle Kettunen väsyi ja siirtyi Josban valmennustiimiin.

TPK:ta luotsaavat A-junnuja viime kaudella valmentanut sekä kentällä divarissa

pelannut Miika Kinnunen ja Ilpo Tuononen, joka tuli Josbasta. TuU:sta tulivat Tomi Sairanen ja Kari Kempas. Joukkue korostaa lähtevänsä haastajana sarjaan. TPK uskoo pääkaupunkiseudun joukkueiden olevan todella kovia.

Avainpelaajat: Kari Kähkönen, Perttu Rätty, Simo Timonen, Miikka Hulmi sekä maalivahti Kimmo Koppinen. Budjetti: Noin 150 000 markkaa.

Arvio: TPK on lohkon kärkeä. Hieman heikentyneenäkin se kamppailee lohkovoitosta.

Todennäköisesti keväällä TPK on sijoilla 3-4.

Tuupovaaran Urheilijat

Viime kausi: Säilyi juuri kuivilla.

Tavoite: Vähintään säilyminen.

Yleistä: Tuupovaaralla on menossa vaihdosvuosi. Omia junioreita on nostettu paljon mukaan. Lähtijöitä ovat 1. divarissa lopettaneet Vesa Härkönen, Janne Vatanen, Ari Ronkainen ja Aki Puruskainen. TPK:hon siirtyivät Tomi Sairanen sekä Kari Kempas.

Tulopuolella on omien junioreiden lisäksi Ilomantsin Iskusta tullut Tapio Hiltunen.

Lisäksi viime kauden pelaajavalmentaja Jarno Turunen keskittyy nyt vain pelaamiseen.

Uusi valmentaja on Kyösti Piipponen. Joukkueella on ollut vaikeuksia

harjoitteluolosuhteiden kanssa. Salia on jouduttu hakemaan Joensuusta asti. Pelaajat ovat päässeet heikosti yhteisharjoituksiin.

Avainpelaajat: Harri Leppänen ja joku omista junioreista nousee avainrooliin.

Budjetti: 120 000 markkaa.

Arvio: Joukkue on uusiutunut rankalla kädellä. TuU:n kohtalona on jäädä Josban ja TPK:n jäännöspaloille pelaajien suhteen. Toivottavasti juniorit saavat hurmoksen päälle.

Todennäköisesti pelaa sijoista 7-10.

Vipers, Helsinki

Viime kausi: Nousi lohkovoittajana kakkosesta.

Tavoite: Säilyminen. Joukkue näkee tavoitteen realistisena.

Yleistä: Vuonna 1992 kaveriporukalla aloittanut seura nousi on noussut kiitettävästi ylöspäin. Alkuperäisestä ryhmästä on jäljellä vielä kuusi pelaajaa. Joukkueesta lähti kesällä Tero Stenholm sekä Jaakko Myllymäki. Tulijoita olivat HePasta Joni Nurminen ja RFT:stä maalivahti Niko Ylänen. Valmentajana jatkaa Timo Hietala. Pelaajilla on myös

valmennusvastuuta. Avainpelaajat: Matti Kankkunen ja Joni Nurminen. Joukkue tulee laajalla rintamalla. Tähtiä ei ole.

Budjetti: 70 000 markkaa.

Arvio: Pääkaupunkiseudullekaan ei mahdu määräänsä enempää divarijoukkueita. Vipers lukeutuu tähän sarjaan. Siitä kertoo joukkueen pieni budjetti ja tuntematon pelaajakatras. Alku on tärkeä itseluottamuksen kannalta. Jumbosijan välttäminen on jo saavutus.

Ylhäs, Helsinki

Viime kausi: Kymmenes itälohkossa. Säilyi karsinnoissa JP-67:ää vastaan.

Tavoite: Suora säilyminen. Rimaa nostetaan, jos aihetta on.

Yleistä: Divarin konkari on siirtänyt toimintaansa Keravalle, jossa pelataan kotiottelut.

Lähtijöitä ovat Tommi Liettä (Thunder) ja Pasi Heinonen (Thunder). Pari pelaajaa lopetti ja jokunen peluri siirtyi alasarjoihin. KKV:stä Ylhäs sai Tommi Ahosen, Jani Paaselan sekä Saku Seppälän. Valmentajana jatkaa Jouni Antikainen.

Avainpelaajat: Maalivahdit, Jukka Nordman sekä Viikingeistä tullut Jukka Pitkänen. Nuorista odotetaan avainpelaajia. Budjetti: noin 100 000 markkaa.

Arvio: Ylhäs kuuluu sarjan keskikastiin. Keravalla pelaaminen voi olla merkittävä priustus pääkaupunkiseudun ankeuden sijaan. Ylhäs pelanee sijojen 6-10 välillä.

ZZ Top Team, Savonlinna

Viime kausi: Kakkosesta nousija. Sijoittui lohkossa toiseksi. Hävisi karsinnoissa LiTolle, mutta sai "fuusiopaikan". Tavoite: Suora säilyminen.

Yleistä: Runko säilyi viime kaudesta. Lähtijöitä ovat Pekka Leppänen (Happee), Jura Mäkinen (NST) ja Erno Mäki (Happee II). Paikkaajat nostettiin omista A-junioreista.

Janne Taiponen ja Mika Hietanen jatkavat valmentajina.

Joukkue on harjoitellut omien puheidensa mukaan hurjasti ja uskoo kotiluolan koituvan heille suureksi avuksi. Savonlinalaiset kokevat nousun haasteellisena ja haluavat heti divarivauhtiin mukaan.

Avainpelaajat: Ykköskenttä sekä muutama juniori. Top Team on tasainen joukkue. Olli Suomalaista sekä Jani Röytiä kannattaa tarkkailla.

Budjetti: noin 100 000 markkaa.

Arvio: Mielenkiintoinen tuttavuus. Sen iskukyky divarin vauhdissa on arvoitus.

Ensimmäisen MM-kullan arkkitehti Mika Muukkosen oppeja kuunnellaan tarkasti, mutta Top Team taistelee kynsin hampain sarjapaikastaan. Sijat 10-12.

Eero Wihuri

LAJITIETO

- ▶ Salibandylehti
- ▶ Uusin lehti
 - Arkisto
 - Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

Tampereelta vankka edustus länsilohkossa, mutta Riittääkö rutistus liigaan ?

Ykkösdivisioonan länsilohkosta on jälleen odotettavissa tasaista vääntöä. Selkeää suosikkia ei ole, vaan kolmen parhaan joukkoon eli ylempään jatkosarjaan pääsemisestä käydään varmasti kova kisa. Tilanne on sama sarjan peräpäätä ajatellen. Selkeitä heittopusseja ei ole, joten kahden viimeiseksi jäävän tai karsimaan joutuvien kohtaloista tulee verinen kisa.

Mielenkiintoinen lohko !
Myös länsilohkoa värittävät kevään ja kesän lukuisat seurafuusiot. FoSu ja Rangers ovat vahvistuneet omien fuusioidensa kautta ja mm. Li-To ja OLS ovat saaneet runsaasti muista fuusioista vapautuneita pelaajia. Tämä on osaltaan tasoittanut joukkueiden voimasuhteita, joten yllättäviltäkään tuloksilta ei välttyttäne kauden mittaan.

Classic, Tampere

Viime kausi: hyvän alun jälkeen mopo karkasi joulun korvilla käsistä ja Classic päätyi länsilohkossa seitsemänneksi.

Tavoite: viime kaudesta viisastuneena noususta varotaan puhumasta. Tavoite on voittaa joka peli.

Yleistä: Classicissa on ensimmäistä kertaa joukkueen tausta-asiat ja valmennus kunnossa. Valmentajana on KooVeesta tullut Mikko Oksanen apunaan aktiivina lopettanut Mika Myllymäki. Classic on saanut liigatason vahvistuksia: Vesa Nordling (Nurmo), Jyrki Laaksonen (HIFK), Tommi Tuominen ja Tuomas Koukkari (Ilves), Jari Myllymaa ja Jani Puukkonieniemi (KaVo-86), Tom Katajisto (Lahjotut) sekä Raimo Hietala (Pro Stars). Janne Lähteenmäki, Pasi Sorvali ja Mika Myllymäki lopettivat.

Avainpelaajat: hyökkääjistä Nordling, Pasi Peltola, Janne Jantunen, Joni Korppi ja Tommi Tuominen, puolustajista Laaksonen ja Sami Paavola.

Budjetti: noin 270 000 markkaa.

Arvio: jos "liian paljon tähtiä vilisevän" Classicin harmonia ja yhtenäisyys säilyy, se on ilman muuta lohkon ylivoimainen voittajasuosikki. Viime kaudella joukkueen sisäinen kemia hajosi ja tulos näkyi. Sama uhka on nytkin.

FoSu, Forssa

Viime kausi: JP-67:nä pelannut joukkue oli 2. divisioonassa lohkonsa toinen, mutta hävisi karsinnoissa Ylhäkselle 1-2. Lukuisten fuusioiden takia JP-67:lle aukeni paikka ykkösdivisioonassa.

Tavoite: suora säilyminen sijoilla 3-6.

Yleistä: uusi fuusio muutti joukkueen nimen FoSu:ksi. Joukkueessa on JP-67:n runko höystettynä neljällä forssalaispelaajalla. Gunnersissa ja KooVeessa liigaa pelannut Petri Mäkeläinen palasi kotikonnuilleen ja on iso vahvistus.

Avainpelaajat: ykköskenttä Mäkeläinen-Juri Orelma-Sami Mattila.

Budjetti: 120 000-150 000 markkaa.

Arvio: tavoite ei toteudu, vaan FoSu hakee vauhtia karsinnoista.

Hattelmalan Urheilijat, Hämeenlinna

Viime kausi: jäi länsilohkossa 11:nneksi, mutta sai kabinettipäätöksellä pitää paikkansa ykkösdivisioonassa.

Tavoite: hissijoukkueeksi jumiutunut HaU pyrkii ulos hissistä eli säilyttämään divaripaikkansa ilman karsintoja.

Yleistä: HaU on tehnyt pari pelaajavaihtoa liigajoukkue RuRun kanssa. HaU:sta lähtivät ylöspäin Teemu Saarenkanta ja ykkösmaalivahti Mika Salo. RuRusta tulivat Perttu Könönen, Mika Savolainen ja Jari Salo (RuRu II).

Avainpelaajat: HaU luottaa hyvään puolustuspeliin (Teemu Ryhänen, Savolainen, Salo). Hyökkääjistä erottunee Könönen.

Budjetti: noin 60 000 markkaa.

Arvio: kolkuttelee samoja sijoja kuin viime vuonna. Sarjanvaihto alaspäin on lähellä.

Ilves, Tampere

Viime kausi: huonon alun jälkeen kipusi länsilohkossa kuudenneksi.

Tavoite: - Ei voi olla muuta tavoitetta kuin kolmen joukkoon. Muussa tapauksessa kausi päättyisi 29.1. ja se tuntuisi vähän hassulta, valmentaja Tomi Silen miettii.

Yleistä: Ilveksessä on tehty taas isojako, jotta joukkuehenki ja yhtenäisyys saataisiin kuntoon. Pois lähti kahdeksan pelaajaa ja uusia pelimiehiä tuli yhdeksän. Tommi Tuominen ja Tuomas Koukkari lähtivät Classiciin, Tom Hannelius, Esa Kangasmäki, Jorma Vesala ja Jouni Mikkonen Ilves II:een ja Ari Lamminpohja ja Jussi Nieminen FLV:hen. Tulopuolella Olli Juvonen, Seppo Lattu ja Marko Meronen saapuivat KooVeesta, Jani Valkama Classicista ja Jari Sola FLV:stä. Uusia junioreita ovat Riku Gabrielsson, Hannu Harmoinen, Simo Korteniitty ja Timo Koskela.

Avainpelaajat: paras maalintekijä Petri Virtanen, Solan veljekset Harri ja Jari sekä maalivahti Aleks Toiva.

Budjetti: noin 150 000 markkaa.

Arvio: Ilves on muuttunut liikaa taistellakseen sijoituksista kolmen parhaan joukkoon ja liiganoususta. Realistisempi vaihtoehto löytyy sijoilta 4-6.

Karhut, Pori

Viime kausi: länsilohkon yhdeksäs ja piti sarjapaikkansa voittamalla tamperelaisen FLV:n karsinnoissa voitoin 2-1.

Tavoite: säilyttää paikka ykkösdivisioonassa.

Yleistä: Karhut hajosi kesän aikana pahasti. Yhdeksän kokeneemman kastin pelaajaa siirtyivät Karhujen kakkosjoukkueeseen ja Tero Haapala ja Juha Saastamoinen vaihtoivat liigajoukkue SBS Poriin. Vapautuneet paikat on täytetty omilla junioreilla ja alasarjapelaajilla.

Avainpelaajat: tasainen joukkue, josta kukaan ei nouse muiden yläpuolelle.

Budjetti: noin 100 000 markkaa.

Arvio: saa olla tyytyväinen, jos välttää suoran putoamisen. Karsintapeikko vaanii joka tapauksessa.

KooVee, Tampere

Viime kausi: länsilohkon kolmantena.

Tavoite: nousu liigaan. - Mitään muuta järkevää tavoitetta ei voi olla, kun kummatkin viime kaudella edellämme olleet joukkueet pelaavat liigassa, salibandyjaoston puheenjohtaja Miikka Seppälä viestittää.

Yleistä: KooVee on nuorentunut. Henkiset johtajat Jussi Kauppi (lopetti) ja Mika Sarkkinen (Kovjoki) ovat poissa ja kokeneesta kaartista myös Olli Juvonen, Marko Meronen ja Seppo Lattu lähtivät Ilvekseen. Ringissä on uusia omia junioreita sekä ulkopuolelta tulleista Tero Naskali (Kuljunmaan PS) ja Teemu Kuokkanen (LaNMKY) sekä joitakin alasarjatäydennyksiä.

- Emme halunneet tehdä joukkueesta vanhojen tähtien leikkipaikkaa, lähettää Seppälä piikin Classicin suuntaan. KooVein valmentajana on Jarmo Nurmi, joka on hankkinut kannuksensa jääkiekkopuolelta luotsaamalla mm. Ilveksen naiset SM-kultaan muutama vuosi sitten.

Avainpelaajat: Hannu Sassi, Sami Tuulola ja maalivahti Olli Tuomarla.

Budjetti: noin 100 000 markkaa.

Arvio: henkisten johtajapelaajien puuttuessa KooVee jää lohossa sijoille 4-6.

Li-To, Helsinki

Viime kausi: sijoittui itälohkossa yhdeksänneksi ja piti sarjapaikkansa karsinnoissa Top Teamia vastaan voitoin 2-1.

Tavoite: aikoo pölyttää tusinaporukat ja olla runkosarjan päättyessä kolmen parhaan joukossa.

Yleistä: tavoitteelle voi olla katetta, sillä Li-To on vahvistunut kahdeksalla (!) viime kaudella liigassa esiintyneellä pelaajalla. Näitä ovat muun muassa HNMKY:n nelikko Jussi Hintikka, Juha Leinonen, Sami Ekholm ja Tapio Pauri. Myös pianovirtuosi Lenni-Kalle Taipale pelaa Li-To:ssa ensi kauden. Merkittäviä lähtijöitä ei ollut.

Avainpelaajat: tulleet liigamiehet.

Budjetti: uutta rahaa 120 000 mk plus viime kauden peruja 50 000 mk eli yhteensä 170 000 markkaa.

Arvio: Mikäli liigamiehet löytävät yhteisen hengen ja kipinän, Li-To on lohossa kolmen joukossa. Jos alkaa keskinäinen sooloilu, kärkisijoista ei kannata puhua.

OLS, Oulu

Viime kausi: voitti kakkosdivisioonan 1. lohkon ja nousi suoraan ykköseen.

Tavoite: pysyä sarjassa ja kiusata muita mahdollisimman paljon.

Yleistä: OLS on vahvistunut selvästi. Joukkueeseen on liittynyt Antti Laitinen (HNMKY), Sami Kuorilehto sekä Antti Hyvärinen (SSV), ykkösdivisioonan itälohkon pistepörssin voittaja Petri Turunen (KuWe) sekä maalivahti Teemu Katajisto (Gunnars). Merkittäviä lähtijöitä ei ole ollut.

Avainpelaajat: uudet tulijat höystettynä viime vuoden avainpelaajalla Jukka Kinnusella.

Budjetti: - Aika iso täytyy olla, koska pitkät pelimatkat ja majoittumiset syövät rahaa, valmentaja Kari Moilanen vihjaa arvoituksellisesti.

Arvio: pysyy suoraan sarjassa sijoilla 7-8.

Rangers, Kirkkonummi

Viime kausi: länsilohkossa neljäs.

Tavoite: ensin runkosarjassa kolmen joukkoon ja jatkosarjasta eteenpäin. Periaatteessa liigapaikka.

Yleistä: kirkkonummelaisseurat Rangers ja SC Kirkkonummi fuusioituivat keväällä. Nyt Rangersilla on 22 pelaajan rinki, joista yhdeksän edusti viime kaudella SCK:ta. Muualta tulleita ei ole, vaan joukkue on yritetty pitää kirkkonummelaisena.

Avainpelaajat: Peter Dahlgren, Mika Korhonen ja Mika Hoskonen sekä SCK:n puolelta Janne Mustonen ja Jarno Kärkkäinen.

Budjetti: noin 130 000 markkaa.

Arvio: Rangersin voidaan katsoa vahvistuneen eli sillä on erittäin hyvät mahdollisuudet yltää lohkossaan kolmen joukkoon.

Soittorasia, Tampere

Viime kausi: voitti kakkosdivisioonan 3. lohkon ja nousi suoraan ykköseen.

Tavoite: rimpuilla siinä missä muutkin. Joukkueessa ollaan tyytyväisiä sarjapaikan säilyttämiseen.

Yleistä: Soittorasian joukkue on ollut kesän hajallaan. Uusia pelaajia ovat Tommi Mahlamäki, joka palasi Yhdysvalloista Suomeen sekä Nurmon Frank Enlund. Pahoja menetyksiä ovat Jokisen veljekset Jani ja Simo.

Avainpelaajat: ykkösdivisioonaa viime kaudella pelannut Enlund.

Budjetti: 100 000-150 000 markkaa.

Arvio: suora sarjapaikan säilyttäminen ei onnistu, mutta ehkä karsintojen kautta.

Thunder, Espoo

Viime kausi: ykkösen länsilohkossa kahdeksas.

Tavoite: säilyttää sarjapaikka.

Yleistä: joukkue ei ole muuttunut paljon. Maalivahti Ville Jokinen siirtyi ykkösjoukkue

Oilersiin ja Anssi Timonen lopetti aktiiviuransa. Tulopuolella on Ylhäksen kaksikko Pasi Heinonen-Tommi Liettä sekä SM-kultamitalisti Juha Markelin, joka ei vielääkään malttanut lopettaa. Thunder käyttää vielä niitä pelaajia, jotka tippuvat Oilersin ringistä. Avainpelaajat: Markelin ja Jari Virtapuro.

Budjetti: ei nouse paljon viime kaudesta (60 000 mk). Jää joka tapauksessa alle 100 000 markan.

Arvio: lohkon keskivaiheilla sijoilla 7-8.

TPS, Turku

Viime kausi: oli länsilohkossa viides.

Tavoite: lohkossa kolmen joukkoon ja sen jälkeen kaikki muu on plussaa.

Yleistä: TPS yritti hakea vahvistuksia kesän aikana isolla haravalla, mutta tulos jäi laihaksi. Ainoat haaviin tarttuneet olivat Toni Renberg (SBS Pori) sekä Tommi Seesto ja Jarmo Reponen (SC Farmers). Jukka Kautonen lähti Imatralle kouluun, joten hänen pelaamisensa on epävarmaa.

Avainpelaajat: junioripelaajista Aki Koskiselta ja Tomi Lindroosilta odotetaan paljon.

Budjetti: - Varmaan sama kuin viime kaudella (vähän alle 200 000 mk). Ei ainakaan pienempi, valmentaja Timo Alatalo miettii.

Arvio: ylemmässä keskikastissa eli samoilla sijoilla kuin viime kaudella.

Petri Seppä

LAJITIETO

- Salibandylehti
 - Uusin lehti
 - Arkisto
 - Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

Kannu on kahden kauppa

On pieni ihme, jos ensi kevään naisten mestarin nimi ei ole HIFK tai Erä III. Managerit Mika Kaltala (HIFK) ja Markku Rantala (Erä III) poimivat pelaajia kuin omenia koriin ja VFT:n hajoamisen sekä Ruotsin-tähtien paluun myötä sato olikin mitä mainioin.

Salibandylehti laittoi keskustelun herättämiseksi joukkueet alustavaan paremmuusjärjestykseen.

Erä III

Uudet pelaajat: Eeva-Maiju Aulin ja Anna-Maija Keränen (Balrog), Kati Eteläpää (Josba), Johanna Haavisto (Erä I), Sofia Sandqvist (Sjöstad), Anne Suomalainen (HoHi), Marilla Puustinen, Kati Suomela, Anu Toikka ja Paula Jouhten (VFT)

Lähteneet: Arja Joutsen (HIFK), Katja Koivunen (SPV)

Valmentajat: Harri Lind (HoHista), Markku Rantala

Tavoite ja keinot: - Lähdetään voittamaan jokaista peliä, muikistelee Markku Rantala.

Siis mestaruus? - No jos tavoite toteutuu, sehän johtaa loppukaudesta mestaruuteen.

Tehdään paljon töitä, vedetään isolla ringillä hyviä pelitempoisia treenejä. Päälle ransumaiset keinot eli hiki tulee.

Kesä: - Aloiteltiin kesäkuussa, jolloin viikossa pari salivuoroa ja pari ulkoilukertaa.

Heinäkuu omatoimisesti Kati Suomelan ohjelmilla ja elokuussa käynnistyi joukkueharjoittelu neljästi viikossa, Rantala kertoo.

HIFK

Uudet pelaajat: Tanja Pääkkönen (HoHi), Arja Joutsen (Erä III), Anne Hakulinen (Josba), Anna Eronen (Classic), Jonna Kettunen ja Päivi Kiviluoma (VFT), Ann-Charlotte Ljunglin (HNMKY)

Lähtijät: Marianne Kivimäki (SISU), Kaisa Paju, Soile Ollila (lopettaneet)

Valmentajat: Marko Paju, apuna Leo Sassi

Tavoite ja keinot: - Tavoitteena on kotiettu pudotuspeleihin. Varsinaista joukkueen palaveria ja päätöksiä ei ole vielä takana, vähättelee Marko Paju. - Edelleen nopeaa ja suoraviivaista peliä, entistä enemmän aktiivisuutta ja aggressiivisuutta. Vasta kaksi viikkoa (elokuun loppu) on oltu salissa eli omat kyvyt osin vielä arvoitus.

Kesä: - Hyvä kesäharjoittelu kesäkuun alusta alkaen neljästi viikossa, pääasiassa fysiikkaa. Testit näyttävät, että oikeaan suuntaan ollaan menossa.

KKV

Uudet pelaajat: Mari Henttonen (HoHi), Johanna Kajari ja Sari Juntunen (VFT), Laura Ahokas (GamTe), Anu Palmgren ja Annika Mäkelä (JSB), Pia Upari (M-Team), Nea Latvala (A-tytöt)

Lähtijät: Marita Leikama (Nyfors IF, Ruotsi), Anne-Mari Matilainen (KKV II)

Valmentaja: Jorma Tallus

Tavoite ja keinot: - Lähdetään parantamaan viime kaudesta eli haetaan mitalia.

Vahvuutenamme ovat joukkuehenki ja nopea vastahyökkäyspeli. Lähdemme peliin tiukan puolustuksen kautta, valmentaja Tallus muotoilee.

Kesä: - Kesäkuun alusta on harjoiteltu viikosta riippuen neljä tai viisi kertaa viikossa

sisältäen kaksi lajiharjoitusta. Elokuun puolivälistä lukien siirryimme enemmän saliin fyysikkää silti unohtamatta.

Oilers

Uudet pelaajat: Synnöve Backman, Niina Vainio, Sari Eklund ja Meri Lehtinen (VFT), Annukka Virnes (OLS), Selma Piha ja Taru Mäkelä (M-Team), Elina Enlund (Ylhäs), Heidi Arteva (palaa Sveitsistä), Sini Kokko, Sofia Kokkonen, Lotta Lindqvist ja Tiina Virtanen (omista junioreista)

Lähtijät: Susanne Bergius (Grimsta AIK), Karoliina Kiuru, Piia Haakana, Marika Lindström (lopettavat SM-tasolla). Valmentajat: Tuukka Heinonen ja Pasi Heinonen
Tavoite ja keinot: Sijat 3-6 runkosarjassa, haluamme parantaa pisteissä selvästi viime kaudesta. Pelaamme liikkuvaa, monipuolista ja nopeaa salibandya, tiivistää Tuukka Heinonen.

Kesä: - Harjoittelimme hyvin, mutta viime vuotta kevyemmin. Tarkoituksena on välttää viime kaudella iskenyt väsymys.

Josba

Uudet pelaajat: Anne-Mari Lyhykäinen, Sini Vartiainen, Katja Kajarinen, Marja Kajarinen ja Mari Hietanen (TuuU), Mari Hietanen (Top Team), Riikka Westman, Hanne Havula, Hannele Ronkainen, Laura Kokko ja Tiina Mertanen (omista junioreista)

Lähtijät: Anne Hakulinen (HIFK), Kati Eteläpää (Erä III), Henna Savilampi (liikunnalle Jyväskylään opiskelemaan), Titta Sormunen (TuuU), Anu Aaltonen (huoltajaksi) ja Marjut Lehikoinen (lopettaneet)

Valmentajat: Juho Laitinen ja Risto Talonen. Lisäksi Mika Muukkonen reissaa mukana konsulttina

Tavoite ja keinot: - Perinteisesti ei ole ihan sijatavoitetta ollut, mutta eiköhän kahdeksan joukkoon. Uuden valmentajan myötä on tullut uusia taktisia juttuja, toteaa Piritta Hiltula.

- On uusiuduttu muttei välttämättä heikennytty.

Kesä: - Kovasti on rappuja juostu ja salissakin oltu. Määrät kuutta kertaa viikossa. Lisäväriä tuli, kun iskuryhmä kävi tekemässä dopingtestit punttisaliharjoituksessa.

S.C.Classic

Uudet pelaajat: Kaisa Hannula ja Petra Mäntynen (Gunnars), Hanna Ahonen (jäähokien parista), Heli Halme, Johanna Hanelius, Terhi Kontio ja Eeva Valkonen (Ilves), Ritva Perkiö (KOOVEE)

Lähtijät: Anna Eronen (HIFK), Mari Levonen, Elina Helminen, Satu Järveläinen, Kati Honkanen, Tiina Lehtonen (ilmeisesti lopettaneet)

Valmentajat: Pasi Peltola, Seppo Randelin

Tavoite ja keinot: - Lähdetään parantamaan viime kauden sijoitusta. Nyt ollaan vuoden verran kokeneempia kuin viimeksi, tietää Peltola.

Kesä: - Koko kesä on harjoiteltu neljä-viisi kertaa viikossa. Enimmäkseen kuivatreeniä, vasta elokuun alusta mentiin saliin.

FBC Turku

Uudet pelaajat: Ei uusia.

Lähtijät: Marjo Alanko (TPS), Susanna Laalo, Riikka-Mari Vehmanen (lopettaneet)

Valmentaja: Heikki Luukkonen (seuran miesten edustusjoukkueesta)

Tavoite ja keinot: - Viime kaudella oltiin play offeissa, nyt pyritään ainakin samaan ja katsotaan sen jälkeen. Varsinkin, kun play offin vaihtoehtona on karsiminen, paljastaa Kati Saariniemi.

- Joukkueen "virallista" tavoitetta ei ole vielä lyöty lukkoon.

Kesä: - Enemmän keskityttiin kuntopuoleen kuin saliharjoitteluun. Hirveästi ei tosin voi kesäharjoitteluamme kehua.

SPV

Uudet pelaajat: Katja Koivunen (Erä III), Anne-Mari Niemi (OLS)
Lähtijät: Ei lähtijöitä.

Valmentajat: Tuomo Kangasluoma, Hanna Mäenpää (fysiikka)

Tavoite ja keinot: - Sarjassa pysyminen on riittävä tavoite nousijajoukkueelle, toivoo Tuomo Kangasluoma. - Tapahtuuko se pudotuspelien vai karsinnan kautta, nähdään aikanaan. Vahvuutemme ovat yksinkertainen pelityyli ja vahvat pelaajat, jotka voittavat kaksinkamppailuja.

Kesä: Kesä harjoiteltiin keskimäärin kuudesti viikossa, josta puolet salissa ja puolet punttia, veroja ja loikkia nopeutta hakien. Kesälomaa ei ollut kuin tangomarkkinaviikko, jolloin emme harjoitelleet.

S.C.TOP

Uudet pelaajat: Anne Ikävalko, Kristiina Laakso ja Anu Peltokangas (omat juniorit)
Lähtijät: Ei lähtijöitä.

Valmentajat: Marko Lassila, Mika Hakala

Tavoite ja keinot: - Kahdeksan joukkoon pääsy, se helpottaa aika lailla. Ensinnä puolustus, sitten hyökätään, jos ehditään kiteyttää Tuula Lehto.

Kesä: Takana on paras kesäharjoittelu koskaan. Mäkeä, loikkaa, punttisalia. Määrät ovat olleet neljää - viittä kertaa viikossa.

Idän Traktor

Uudet pelaajat: Outi Alakurtti, Paula Sommarberg (HoHi), Mari Hölsö ja Kati Mehtälä (Ylhäs), Kirsi Koikkalainen, Tuula Puranen ja Tiiu Toijala (M-Team)

Lähtijät: Virpi Brockman (IT II), Krista Erkkilä, Riina Lahtinen, Katja Matikainen, Laura Ojanen, Maiju Strömberg, Johanna Tuomainen (lopettaneet tai alasarjoihin)

Valmentajat: Jari Matikainen

Tavoite ja keinot: - Tavoitteena mielellään paikka kahdeksan joukossa yhtenäisyydellä ja joukkueena pelaamisella, on Jari Matikaisen harras toive. - Myös kuntopuoli on varmasti kunnossa.

Kesä: - Toukokuun alusta neljä-viisi kertaa viikossa fysiikkaa mutta paljon myös perustekniikkaa.

VFT

Uudet pelaajat: Marja-Leena Hellman ja Maria Kauppi (Oilers), Paula Koskinen, Tuija Latva (Ylhäs), Pinja Suonpää (HämPy), Susanne Leppänen (M-Team), Heini Avikainen, Petra Huttunen, Satu Jovero, Pauliina Juntunen, Mari Kinnunen, Susanna Kukkonen, Niina Moilanen, Sanna Mäkelä, Tuija Rissanen, Pia Räsänen, Sanna-Kaisa Tuovinen, Elena Uskola ja Sonja Vitikainen (HNMKY)

Lähtijät: Kaikki entiset.

Valmentajat: Roni Selen, Toni Pulliainen

Tavoite ja keinot: - Paikka keskiryhmässä, sarjapaikan säilyttäminen, uskoo Sari Selen. - Motivoitunutta peliä ja loppuun asti yrittämistä. Kovaa työtä.

Kesä: - Kovaa harjoittelua toukokuun alusta alkaen. Fysiikkaa, mutta entistä enemmän itse peliä parantaen.

HoHi

Uudet pelaajat: Ei vielä varmoja nimiä. Usean kanssa ovat neuvottelut kesken. Olemme tehneet farmisopimuksen LoSB:n kanssa ja tulevaisuudessa lohjalainen huippusalibandy todennäköisesti tunnetaan sillä nimellä.

Lähtijät: Käytännössä puoli joukkuetta lähti muihin seuroihin. Esimerkkeinä Tanja Pääkkönen (HIFK), Anne Suomalainen (Erä III), Mari Henttonen (KKV), Outi Alakurtti ja Paula Sommarberg (Idän Traktor)

Valmentajat: Ei vielä varmaa tietoa. Tilanne on kahden ehdokkaan kanssa auki, mutta eivät ole vielä ilmoittaneet päätöstään.

Tavoite ja keinot: - Näin nuorella joukkueella sarjassa säilyminen on riittävä tavoite. Uuden sarjasysteemin myötä todella kovat pelit alkavat helmikuussa, toteaa Torsti

Koivunen.

Kesä: Kahdesti viikossa oli harjoitukset vetäjän johdolla, valitettavasti osanotto oli kuitenkin heikko. Vasta nyt koulujen rivejä on saatu järjestykseen.

Mika Hilska

LAJITIETO

Salibandylehti

Uusin lehti

Arkisto

Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

"Naisten jalanjäljillä" Leijonat taas tositoimiin

Leijonamiehet ovat heräämässä taas. Välivuoden pelaajatestausten jälkeen edessä häämöttää miesmaajoukkueen tärkein tavoite. MM-kisat Oslossa toukokuussa. Tuolloin Suomi hakee hyvitystä MM-pronssille.

Se rankka herätys tapahtui Prahan MM-kisoissa, kun selvisi että Suomi pelaa pronssimitalista. Etukäteen finaaliapaikkaa pidettiin varmana ja kultaankin piti olla enemmän kuin hyvät mahdollisuudet. Toisin kävi. Karulla, mutta opettavalla tavalla selvisi, että menestyksen eteen pitää tehdä enemmän työtä ja että kunnan ylläpitämiseen ei riitä neppailu hallilla. Jos kausi on päättynyt jo helmikuussa.

Uusi vastuvalmentaja Pasi Tilander pääsi aloittamaan työnsä puhtaalta pöydältä reilu vuosi takaperin. Muutoksia toimintatavoissa on jo tapahtunut ja tulee tapahtumaan. Viime kaudella debytantteja nähtiin ennätysmäärä maajoukkueessa. Tunku joukkueeseen on kova. Vääjäämättä alkaa seula tiivistyä ja rinki pienentyä. Mitä mieltä maajoukkuevalmentaja Pasi Tilander on alkavan kauden suunnitelmista ja tavoitteista.

Apuvoimia lisää

- Maaotteluita tulevalla kaudella pelataan ainakin viisi ennen kisoja. Mahdollisesti vielä maaliskuun huhtikuussa pyritään saamaan 2-4 peliä. Pyrin tulevalla kaudella saamaan mahdollisimman kattavan kuvan etenkin liigapelaajista, jotta kaikki potentiaaliset kisaehdokkaat päästäisiin näkemään useita kertoja kauden aikana, kertoo Tilander. Maajoukkueen valmennusryhmä on myös saatu lopullisesti kasaan. Päävalmentajan apuna toimivat myös nuorten ja naisten maajoukkueiden päävalmentajat Jussi Jäntti ja Kai Ahlstedt. Lisäksi Petteri Nykky Happeesta ja Mika Ahonen HIFK:sta toimivat apuvalmentajina. Pelaajapalautteita Tilander saa myös J-P Anttilalta, joka kiertää katsomassa liigapeliä järjestelyjä ympäri Suomea.

- Myös seurajoukkueiden valmentajilta otan mielelläni vastaan palautetta omista ja miksei muistakin pelaajista. Pyrin olemaan yhteydessä mahdollisimman paljon, mutta muistutan ettei ole olemassa sellaista vaihtoehtoa kuin liika informaatio.

Sitoutumista löydettävä

Mitä MM-kisoihin valittavalta pelaajalta vaaditaan ?

- Tärkein ominaisuus on tietenkin pelitaito, mutta miesten puolella taso alkaa olla niin kova, että pienet asiat ratkaisevat monen pelaajan kohtalon, tiivistää Tilander.

- Kuten viime kaudella jo oli esillä, on maajoukkuepelaajan esiintyminen myös "siviilissä" tarkkailun alla. Tähän kuuluu mm. harjoittelumotivaatio, esimerkin antaminen nuoremmille pelaajille. Pelaajan mahdollisuudet paranevat kisapaikkaan myös jos oma seurajoukkue selviää liigassa mahdollisimman pitkälle, päävalmentaja painottaa.

- MM-kisapelaajan on oltava sellainen, joka on kentällä valmis tekemään kaikkensa ja tiukassa paikassa vielä hieman ylikin joukkueen voiton eteen, naulaa Tilander teesejään.

- Kun pelaaja kisojen jälkeen katsoo peiliin, on hänen voitava rehellisesti sanoa itselleen, että tein kaiken niin hyvin kuin osasin.

- Jos kaikki joukkueen pelaajat voivat näin tehdä, voimme odottaa hyvää tulosta kotiin tuomisena.

Esimerkiksi sellaista 40 sentin korkuista pystyä, joka naisilla oli mukanaan Ruotsista palatessa ?

- Kun kaikkien tavoite on yhteinen eli Suomen mahdollisimman hyvä menestys MM-kisoissa, niin miksei vaikka naisten jalanjäljillä..., aprikoi Tilander.

LAJITIETO

- ▶ Salibandylehti
- ▶ Uusin lehti
 - Arkisto
 - Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

Leivonmäki hyödyntää suota kekseliäästi Suosähly on rapaa, roiskeita ja rypemistä !

Alussa oli vain suo, kuokka ja Jussi, kirjoitti Väinö Linna aikoinaan. Vuosituhannen vaihteessa suo on säilynyt ennallaan, mutta muutakin käyttöä sille löytyy kuin peltonraivaus. Ainakin Leivonmäellä, missä pelattiin heinäkuun lopulla ensimmäinen, mutta ei viimeinen suosählyn SM-turnaus.

Suosählyn SM kuulostaa suorastaan luonnolliselta kun eukonkantajat, itikantappajat ja löylynlöyjät ovat saaneet omat kuninkaallisensa. Samoin suojalkapallo. Voi jopa ihmetellä miksei suosählyä "hokattu" aiemmin. Leivonmäen suosählyn taustalla on syvällisempikin aspekti kuin pelkkä hauskanpito ja hulluttelu.

Suosta voimaa

Oikea mies kertomaan suosählystä on vajaan 1 300 asukkaan keskisuomalaisen Leivonmäen kunnan liikuntasihteeri Petri Ketola. Ketolaa voi tituleerata suosählyn isäksi.

- Täälläpäin on runsaasti suomaastoa ja lähikunnissa on toiminut jo jonkin aikaa osin EU-rahoitteinen Suosta voimaa-yhteistyöhanke. Hanke pyrkii hyödyntämään suoluontoa uusin keinoin, lisäämään suon moninaiskäyttöä ja luomaan jopa sivuelinkeinoja lähinnä matkailupainotteisia vaihtoehtoja hyödyntäen, Ketola kertoo.

- Viime talven yhdessä hankepalaverissa ehdotettiin, olisiko mahdollista järjestää jokin liikunnallinen tapahtuma suon ympärille. Asia otettiin puheeksi paikallisen seuran Leivonmäen Pyryn kanssa. Vaihtoehtoina oli suohiihtoa ja vaikka mitä hullua, mutta lopulta ajatus suosählystä alkoi tuntua hulluimmalta, naureskelee Ketola ideariihen satoa. Suosähly sai tukirahaa sen verran, että turnaus pystyttiin toteuttamaan.

Tuumasta toimeen

Sitten olikin jo tuotekehittelyn vuoro. Keväällä heti lumenlähden jälkeen Pyryn puuhamiehet suuntasivat mailat tanassa lähisuolle testaamaan ideaansa käytännössä.

- Heti kävi ilmi, että palloa ja maaleja pitää suurentaa, muistelee Ketola testejä. - Mutta muuten alkoi jo tuntua että tästä voi tulla jotain.

- Aluksi tarkoitus oli lähteä liikkeelle matalalla profiililla, mutta sitten päätettiin puhua rohkeasti SM-turnauksesta. Tapahtumasta oli yksi ilmoitus sanomalehdessä. Sekin riitti, sillä kaikki 16 tarjolla ollutta paikkaa tulivat täyteen, vaikka viesti suosählystä ei ollut vielä kiirinyt järin kauas. Vain 4 joukkuetta tuli Leivonmäki-Jyväskylä-akselin ulkopuolelta.

Ei vielä, mutta nähdyn ja koetun perusteella tapahtumassa olisi aineksia kokonaiseksi viikonloppuriehaksi, sillä eksotiikkaa ei suosählystä puutu. Siitä voisi olla jopa matkailuvaltiksi. Suosählyä kesäyössä, otsalamput loistaen, neonpallolla, 48 tunnin nonstoppina. Suoturismia ja pelaajia Japania myöten. Elämyksiä, nykyihmisen paluu luontoon. Ja tuloa kunnalle.

Ketola pitää vielä jalat maassa tulevaisuuden suhteen, vaikka myöntää että tempaus oli onnistunut.

- Onnistuimme varmaan suht hyvin. Ainakin sen verran rohkaistuimme, että aiomme järjestää turnauksen uudestaan ensi kesänä, hän uskaltaa jo luvata. Suosählylle luulisi löytyvän jatkuvuutta. Vertailun vuoksi Hyrynsalmen toisen kerran järjestettyyn suojalkapalloviikonloppuun osallistui yli 60 joukkuetta.

- Yksi suuri tekijä on sää kun maasto-olosuhteissa ollaan. Nyt saimme erittäin hyvän ilman ja se näkyi heti tunnelmassa, hän pohtii.

Loistava tapahtuma

Se on totta, mutta järjestäjät voivat omasta panoksestaankin laittaa pari lisäsulkaa hattuihinsa ilman liioittelua. Lampsissa kohti kilpailualueetta ei tiedä mitä pitäisi tapahtumalta odottaa. Yllätys on melkoinen kun suon laidassa puksuttaa järkälemäinen aggregaatti, joka tuottaa virtaa parin sadan metrin päähän suolle dj:n laitteisiin. Musiikki ja kuulutukset pelaavat, vieressä on puhvetti, makkara valmistuu kaasugrillissä, tarjolla on t-paitaa, varasukkaa, kylmää juomaa, naposteltavaa jokaisen makuun.

Terassi ja jopa yleisöä. Areenana kaksi "heinäpaalikaukaloa". Pelaajille oli järjestetty pesupaikka suurimpien rapojen huuhtelemiseksi ja kirkolla oli mahdollisuus suihkuun ja saunaan. Samoin liikennejärjestelyt kapealla metsäautoteillä hoidettiin niin mallikkaasti kuin vain voi.

- Ensimmäinen kerta ja kaiken toimivuus tällaisissa puitteissa olivat meille suuri kysymysmerkki. Pari päivää ennen turnausta tuntui, että hoidettavien asioiden lista vain kasvaa. Yritimme tehdä asiat niin toimiviksi kuin näillä resursseilla pystytään, toteaa Ketola vaatimattomasti.

Hän laskee, että ydinryhmää oli mukana kuusi henkilöä, mutta viimevaiheessa kaikkiaan kolmisenymmentä.

Jatkoa luvassa

Minkälainen maku turnauksesta jäi puuhamiehille ?

- Nyt ainakin tuntui, että joukkueita oli juuri sen verran, että saimme vielä kaiken toimimaan. Laskimme, että jos yksikin lohko tulisi lisää (nyt 4 lohkoa), niin yksi päivä ei enää riitä. Kaksi päivää voi taas olla kynnyksen monelle joukkueelle saapua tänne.

- Ainakin se on kynnyksen meille. Kunnan vahvempi mukaantulo ja yhteistyö lähikuntien kanssa voisivat olla ratkaisu tapahtuman laajentamiseen, Ketola väläyttää.

- Vielä on liian aikaista sanoa onko tähän tarvetta ja halukkuutta. Kuntien profiloitumisbuumin aikana pieni ja tuntematon Leivonmäki voitaisiin leipoa maailmankartalle suosählyn kautta, samaan tapaan kuin Sulkava soutujensa myötä.

- Niin ei voi kieltää, etteikö Leivonmäki saanut pientä julkisuutta tällä, ja kunta arvostaa että pienellä paikkakunnalla joku järjestää tapahtumia. Suosähly oli yksi suurimpia kesätapahtumia täällä.

- Monia käytännön ongelmia tulisi ratkaista jos innostus suosählyä kohtaan sattuisi lisääntymään, hän jarruttelee. - Mutta jos tällä saadaan positiivista mielikuvaa kunnalle, niin silloin varmaan apuakin on helpompi saada, liikuntasihteeri pohtii.

Suosählyturnauksen järjestäminen eroaa kovin paljon tavallisesta viikonlopputurnauksesta urheilutalolla. Jo yksin suo-olosuhteet teettävät runsaasti työtä. Jatkoa ajatellen järjestäjät saivat paljon arvokasta tietoa ja kokemusta. - Siitä pidetään kiinni, että vähintään kolme peliä pitää saada jokaiselle joukkueelle. Naisten sarja voisi olla uutuuksena seuraavalla kerralla, raottaa Ketola.

- Peliaika, säännöt, maalien ja kentän koko osoittautuivat toimiviksi jo nyt. Ehkä vaihtopelaajien määrää voisi lisätä. Ketola patistaa joukkoaan tiukkaan itsekritiikkiin pelialustan ja sen sijainnin suhteen.

- Ensi vuodeksi "pelattava" suo pitää löytyä jostain muualta. Sellaiselta paikalta, jonne sekä pelaajien että yleisön on helpompi saapua. Suosählylle paras suotyyppi on kosteahko avosuo, ekspertti tietää.

Ja suotahan Leivonmäeltä ja lähistöstä löytyy. Salibandya ja sählyä seuraava väki jää jo odottamaan seuraavaa kertaa kun pääsee ottamaan taas turvekylypyjä.

Markku Huoponen

LAJITIETO

- ▶ Salibandylehti
- ▶ Uusin lehti
 - Arkisto
 - Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

Suosähly vaatii kuntoa ja varasukkia

Jokainen suolla liikkunut tietää, minkä lisärasituksen hyllyvä hetteikkö jalkojen alla aiheuttaa. Ja kun liikettä lisää vähänkin, löytää sydän uuden tahdin. Sen vahvistaa myös sykemittari. Kolkyt ja risat-henkilön pumppu kipuaa suosählyn tiimellyksessä pahimmillaan 190:n tienoille. Parin minuutin vaihto rassaa hapenottokyvyn ääri rajoja. Liike alkaa väistämättä loppua ja maitohappo iskee jalkoihin. Vaikka peliaika on "vain" 2 x 6 minuuttia, ehtii tuomarin kellon käyntiä jo epäillä. Toinen ja kolmas peli eivät anna armoa senkään vertaa. Suo kuluu nopeasti ja mies uppoaa elopainosta riippuen kerta kerran jälkeen yhä syvemmälle...

Suosähly on tekniikka-, mutta etenkin taktiikkalaji. Se on kuin shakkia joukkueena. Kärkikikkailijat ja yksin kynäilijät alkoot suolle vaivautuko. Parhaat tulokset saatiin aikaan näyttävällä syöttöpelillä ja komeilla laukauksilla. Turha juoksentelu kuluttaa ja suo vie voiton pelaajasta nopeasti.

Parin ottelun jälkeen homman juoni alkaa paljastua. Kolme pelaajaa järjestäytyvät 1-1-1 -taktiikan mukaisesti kentälle, omille sektoreilleen. Maalivahdin osa on myös tärkeä. Kova laakaheitto vastustajan maalille ylimmän miehen rintaan, pallo alas ja veto - yhdistelmä tuotti monta maalia. Jos keskikenttämies jaksaa avustaa puolustusta ja kärkimiestä niin hyvä on. Siinä on kovakuntoisimman paikka.

Kovimman kulutuksen keskikenttää tulee välttää, se on "kuollut sektori", jossa kaksi nivusia myöten suossa olevaa pelaajaa etsii palloa, joka on jo näkymättömissä. Järjestäjät olivat ensi yrittämällä löytäneet hyvin suosählyn "hengen". Peliaika, normaalia huomattavasti suurempi pallo ja maalien reilu koko suhteessa kenttään olivat kaikki oikeita ratkaisuja. Maaleja nähtiin runsaasti. Myös heinäpaaleista kasattu kaukalo, oli luonnonmukainen ja turvallinen ratkaisu. Sille voisi hakea jopa patentin. Suosähly on myös varustelaji. Kaikki joutuivat käyttämään järjestäjien mailloja. Jalkineina oli jalkapallo- ja suunnistus- ja pyöräilytossua. Olipa joku kumisaappaissakin. Varavaatteita kannattaa myös olla mukana ja etenkin iso musta muovisäkki, jonne rapaiset varusteet voi surutta tunkea turnauksen jälkeen. Kotona voi sitten paremmalla ajalla tutkia mitä kaikkea suolta tuli mukaan.

MH

LAJITIETO

- ▶ Salibandylehti
- ▶ Uusin lehti
 - Arkisto
 - Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

Urheilukoulun portti aukesi salibandyille "Aika oli kypsä nyt !"

Hämeen Rykmentin portista sisään astuessa odottaa miehen karjahtavan komealla bassoäänellä "asento" -komenton tai edes näkevänsä komean miesrivistön asennossa, mutta ei. Vain kymmenisen miestä pyöräilee parijonossa kasarmin läpi kulkevaa tietä.

Puolustusvoimain Urheilukoulunkin edessä on hiljaista. Vain pyöräriivistö punatiilisen talon ulkopuolella viestii elämästä. Myös Urheilukoulun sisällä on rauhallista. Muutama nuori mies nojailee seinään, ja keskustelelee vaimealla äänellä. Suurin osa varusmiehistä on läntisen maanpuolustusalueen suunnistuskilpailussa järjestelytehtävissä. Mikään ei paljasta sitä tosiasiaa, että ensimmäiset salibandynpelaajat ovat päässeet Urheilukouluun. Eikä myöskään se tosiasia paljastu, että salibandynpelaajat ovat kolkutelleet jo usean vuoden ajan Urheilukoulun portteja, mutta turhaan, sillä vasta tänä kesänä ensimmäiset kahdeksan nuorta miestä saattoi pukea ylleen Urheilukoulun kelta-mustat verkkarit.

Parempi myöhään kuin ...

Yliuutnantti Marko Hirsimäellä on selkeä ja yksinkertainen näkemys siitä, miksi salibandy onnistui tehtävässään vasta tänä kesänä. Syitä on Hirsimäen mukaan ainakin kolme.

- Ensiksikin aika oli vasta nyt kypsä. Liitto on kyllä esittänyt lajia valikoimaamme jo aikaisemminkin, mutta salibandyn aika oli vasta nyt. Salibandy on mennyt lajina viime aikana erittäin paljon eteenpäin. Aikaisemmin muut lajit ovat vain ajaneet vielä edelle.
- Toiseksi Salibandyliitto on ollut erittäin valmis yhteistyöhön. Heillä oli valmis sabluuna siitä, minkä tason pelaajia meidän tulisi valita ja miten lajivalmennus hoidettaisiin", Hirsimäki kiittää.
- Lisäksi meidän pitää olla vakuuttuneita siitä, että tänne valittavat ovat huippu-urheilijoita tai ainakin tulevia sellaisia. Meille hakee lajeja enemmän kuin voimme ottaa.

Elävät todisteet

Lajin eteenpäin menemisestä todistavat kahdeksan tuvan ovella rivissä seisovaa nuorta miestä: Pekka Halme, Esa Huotari, Tommi Kourula, Simo Kovanen, Mikko Sinkko, Kara Tilhe, Matti Toivio ja Arto Kytö.

- Hyvin nämä hommat täällä toimii. Kaksi kertaa päivässä päästään harjoittelemaan. Hyvin pääsee treenamaan, vaikka alokasaikana pääpaino olikin sotilaskoulutuksessa. Luentoja on myös paljon, ja niillä oppii paljon valmentamisesta ja treenaamisesta, lappeenrantalaista NST:tä edustava Tommi Kourula kiittelee.
- Ainoa puute on, että oman joukkueen mukana ei ainakaan vielä pääse harjoittelemaan kovinkaan paljoa. Lisäksi salibandypelaajia on suhteellisen vähän (kahdeksan), joten joukkuetreeniä on vähän vaikea vetää", helsinkiläisen SSV:n Kara Tilhe ja Lahden NMKY:n Arto Kytö harmittelevat.

Huippu-urheilijoita

Harjoitusmahdollisuuksista alokkaan natsoja vielä heinäkuun lämpimillä verkkapuvuissaan kantaneet miehenalut eivät voi vielä pahemmin kommentoida.

Kasarmiviikkoja kun ei ollut vielä kovin montaa takana ja kauden alkuunkin runsaasti aikaa. Alokasajan jälkeen kolmikko uskoo kuitenkin pystyvänsä harjoittelemaan pari kertaa päivässä.

- Armeijan alussa sanottiin, että alokasaikana ei välttämättä pääse treenaamaan, joten se oli jo tiedossa, Tilhe kertoo. - Jos on joskus kuullut puheita siitä, että Urheilukoulussa pääsee sotilaskoulutuksen osalta helpolla, niin se ei kyllä pidä paikkaansa, Kourula tuumaa.
- Jos ei jaksa, niin meille todetaan, että te olette huippu-urheilijoita, teidän on jaksettava, Kytö naurahtaa.

Ei vielä omaa valmentajaa

- Salibandylla ei ole Urheilukoulussa omaa ammattitaitoista lajivalmentajaa, vaan pelaajille on määrätty lajivastaava, joka toimii eräänlaisena linkkinä pelaajien ja armeijan välillä.
- Koripallolla on oma valmentaja, ja osaltaan sen vuoksi ne pystyvät tekemään meitä paremmin joukkuetreeniä. Sen näkee sitten myöhemmin miten homma toimii, Kourula pohtii.
- Uskon kumminkin, että oli valmentajaa tai ei, niin armeija ajasta on hyötyä. Varmasti myös kehityn pelaajana.

Seurannan alla

Lajin ensikertalaisina kolmikko uskoo olevansa "tarkkailun" alla, ja se on heille kerrottukin.

- Meille on sanottu suoraan, että meitä seurataan tarkkaan. Kyllä se asettaa paineita, kun tietää, että seuraavien tulijoiden pääsy Urheilukouluun voi olla meistä kiinni, Tilhe sanoo.

Kourula on samaa mieltä.

- Kaikki me halutaan, että laji menee eteenpäin myös tällä saralla. Nytkin sellainen valtalaji kuin lentopallo tipahti pois. Ei tänne viitti vain vuodeksi tulla mokaamaan.

Toim. huom. Lahtelainen Markku Ansio on nimetty salibandyn lajivalmentajaksi Urheilukouluun syyskuun alusta alkaen.

Mia Miettinen

"Urheilu tuntuu kiinnostavan sotilaskoulutusta enemmän"

- Pojat näyttävät olevan enemmän kiinnostuneita urheilusta kuin sotilaskoulutuksesta, kahdeksan salibandynpelaajan lajivastavaava vänrikki Petri Välimetsä naurahtaa, mutta vakavoituu nopeasti.
- Vakavasti ottaen, nyt on menossa vielä peruskuntokausi, joten touhusta ja urheilijoista itsestään ei ole saanut vielä todellista kuvaa. Vielä ei myöskään näe sitä, kuinka liiton ja meidän yhteistyö sujuu. Vasta kilpailukausi ratkaisee sen. Välimetsä ei myönnä, että salibandynpelaajat olisivat suurennuslasin alla tai että nykyisistä pelaajista olisi millään tapaa kiinni seuraavien Urheilukouluun pääsy.
- Ei asia tietenkään näin ole. Kyllähän he tietysti antavat oman leimansa lajista ja lajiryhmästä, mutta eivät he suurennuslasin alla ole.
- Urheilukouluun on paljon halukkaita. Nytkin ulkopuolelle jäi lentopallo. Olemmehan me tietenkin kiinnostuneita siitä, miten nämä kahdeksan nuorta pärjää ja onko Urheilukoulusta ollut heille hyötyä, ei kuitenkaan välttämättä ensi vuonna vaan sen jälkeen. Kaikkia urheilijoita ja heidän menestymistään seurataan vuosia heidän armeija-aikansa jälkeenkin, Välimetsä sanoo.

LAJITIETO

- ▶ Salibandylehti
 - ▶ Uusin lehti
 - Arkisto
 - Mediakortti

Laji-info

Järjestöpalvelut

Materiaalisalkku

Linkit

a wysiwyg design
2000-

Salibandyn uudet tähdet Loistavat Tuomisen kaksoiset

Menestyvä urheilija, etenkin maajoukkueen tason, tuo perheeseen tiettyä arvonantoa ja antaa mielenkiintoista puitavaa niin tutuille kuin tuntemattomille. Mutta että kaksikin kappalein yhteen ruokakuntaan, se on jo jotain ylluonnollista.

Näin on marjat Tuomisen perheessä. Kaksoissiskot Susanna ja Katarina ovat maansa ehdotonta salibandyeliittiä maajoukkuetta myöten. Tässä tapauksessa Ruotsin. Esa Karjalainen, Jan-Erik Vaara, Keijo Pollari, Ann-Mari Karppinen jne. , länsinaapurin salibandyhuipulla vilahtelee tuon tuosta suomalaisnimiä ja Tuomiset ovat tähän ketjuun yksi lenkki lisää. Isä-Mikko muutti kolmisenkymmentä vuotta sitten Helsingistä Ruotsiin, löysi vaimon lahden takaa ja perusti perheen.

Toistensa esi- ja peilikuvat

Tuttavallisemmin Tuomisen tytöt tunnetaan lyhenteillä Sanna ja Riina. He ovat kaksosia ja syntyneet 20. tammikuuta 1980. Sanna on se viisi minuuttia vanhempi "isosisko". Läheskään aina eivät kaksoiset ole samoista asioista kiinnostuneita, mutta Sannan ja Riinan osalta niin harrastus, ajatuksenjuoksu kuin mielipiteet tuntuvat menevän hyvin yksiin. Jopa liiankin hyvin. Ainakaan tietien tahtoen toinen ei halua erottua toisesta. Leikillä tai ei, kumpikin ilmoittaa esikuvakseen siskonsa. Toistensa peilikuviksi he ainakin sopisivat. Ulkonäkö viittaa vahvasti identtiseen perimään.

Rönnbyn kasvatit

Jo vuosia sitten suomalaisten vieraillessa junnuturnauksissa lahden takana, kantautui hurjia tarinoita loistavista Tuomisen sisaruksista, jotka tulivat ja pyörittivät meikäläiset ikätoverinsa nippuun. Pilasivat siihen asti niin hyvin menneen turnauksen.

Siinä ei ole mitään hävettävää, koska sama tahti on jatkunut tunnetusti kovatasoisissa Ruotsin juniorihuipennuksissa. Rönnbyn kasvatit ovat kahmineet kultaa ja kimmallista kosolti jo tähän mennessä.

- Viime kaudella voitimme A-junioreiden Ruotsin mestaruuden ja sitä edellisellä B-junioreiden mestaruuden, kertovat tytöt.

Tuomiset asuvat Västeråsissa ja edustavat kaupunginosan mukaan nimettyä Rönnby IBK:ta.

Juniorijoukkueen ohella tytöt ovat seuran kantavia voimia myös aikuisten sarjassa. Naisten sarjassa Rönnby sai monen yllätykseksi pronssia. Vielä resurssit eivät riittäneet mestaruuteen saakka. Mutta kauaa siihen ei saata mennä.

- Rönnbyssä panostetaan vankasti juniorityöhön, toteavat Sanna ja Riina.

Tytöt aloittivat salibandyharrastuksen kun muuttivat vuosikymmenen alussa Tukholmasta Västeråsiin.

- Kokeilimme useitakin lajeja, mutta salibandy oli vain mukavinta kaikista lajeista. Sen jälkeen muut lajit ovat saaneet pikkuhiljaa jäädä, kertoo Sanna.

Samaan aikaan MM-joukkueessa

MM-kisoissa tytöt tekivät harvinaisen tempun. Sisaruksien ja vieläpä kaksoisten samaan aikaan maajoukkueessa. Yhteisesiintyminen sinikeltaisissa olisi nähty todennäköisesti

enemmän tai myöhemmin. Kohtalo päätti että se tapahtuu Borlängessä. Siihen vaadittiin hieman kolmannen osapuolen epäonnea.

Sanna oli valittu joukkueeseen jo aiemmin, mutta varalle nimetyn Riinan tie joukkueeseen aukesi vain päivää ennen Ruotsin ensimmäistä peliä kun tähtipuolustaja Jenny Magnusson loukkaantui viimeistelyharjoituksissa niin pahoin että kisat saivat jäädä väliin häneltä. Valinta Magnussonin tilalle oli Riina Tuominen. Vaikka peliminuutteja ei debytantille tärkeissä otteluissa vielä siunaantunut, kuuluu hän siihen uuden sukupolven tähtipelaajakastiin, joka syrjäyttää Ruotsin ikääntyneen ja jo vuosia pelanneen maajoukkuekaluston.

Sanna all starsiin

Sanna sensijaan teki jo MM-kisoissa kansainvälisen läpimurtonsa. Ennen turnausta kasassa oli 12 maaottelussa 3 maalia ja viisi syöttöä. Tulosta oli lupa odottaa, muttei vielä näin kovaa. Hän kohosi koko ruotsalaisjoukkueen johtohahmoksi loppua kohden ja lunasti paikan all stars-viisikon hyökkääjänä. Eikä syyttä. Molemmilla Tuomisilla on loistava pelikäsitys ja mailatekniikka, joka on harjaantunut harjoitusten ohessa siskosten keskinäisissä kisailuissa. Ei olisi aivan mahdotonta, että tytöt nähtäisiin joskus jopa samassa MM all starsissa.

Suomessakin on oltu kiinnostuneita Tuomisista, jopa niin että täältä on kysely mahdollisuutta vaihtaa sinivalkoisiin väreihin. Onko siinä perää ?

- No joo, pari vuotta sitten Suomesta soitettiin ja kysyttiin olisiko minun mahdollista osallistua Suomen maajoukkueleirille, myöntää Sanna, mutta lisää että koko ikänsä Ruotsissa asuneet tytöt aikovat pysytellä sinikeltaisessa maajoukkuepaidassa. Finaalin ulkopuolelle jääminen ei Sannalle ja Riinalle ollut ehkä niin kova pettymys kuin uraansa lopettelevalle kaartille. Varmaa kuitenkin on, että heidän harteilleen kasataan entistä suurempaa lastia, kun länsinaapuri hakee revanssia MM-pronssilleen. Entä tulisiko lopuksi vielä näyte suomenkielen taidoista ?
- Makkaraa, toteavat Sanna ja Riina yhteislausuntana.